GRATIS S N
LIBRARY OF CONGRESS
SLAVIC READING ROOM
WASHINGTON DC 20540

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

Ч. 160. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 22-го СЕРПНЯ 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, AUGUST 22, 1986 No. 160. VOL. XCIII.

...СІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ГОЛОДУ ЗБИРАЄ УСНІ СВІДЧЕННЯ

Вашінгтон. — Комісія дослідження Великого голоду в Україні недавно ангажувала збирача усних свідчень, який буде записувати на стрічку розповіді українців, що пережили цей голод в 1932-33 роках. „Це важливе завдання для нас тепер зібрати усні свідчення", — сказав д-р Джеймс Е. Мейс, голова персоналу комісії. „Треба мати на увазі, що хоча документи з того періоду завжди будуть з нами, люди, які залишилися живі після Великого голоду вічно жити не будуть. А крім них, ніхто не може знати в дійсності, як гинув український нарід в цей період".

Сузанну Вебер призначено збирачем усних свідчень. С. Вебер — людина українського походження, яка знає українську та російську мови, недавно скінчила Гарвардський університет, де вона набула досвід в цій галузі коли їй прийшлося брати інтерв'ю для праці п.н. „Сприймання батьківщини — усна історія українців в Манчестері, Ню Гемпшир". За словами д-ра Мейса, комісія дуже скористала з прийняття на працю С. Вебер, бо вона не тільки має потрібний досвід, але й відповідну настанову до тих людей, які погоджуються поділитись своїми спогадами про голод в Україні.

С. Вебер підкреслює, що ті свідки, які бажають залишитися анонімними, мають повне право не давати своїх прізвищ під час інтерв'ю. „Хоча ми дуже вдячні за всю особисту інформацію, яку ми дістаємо від свідка, ми абсолютно не вимагаємо від нього говорити про те, про що він не хоче говорити. Комісія навіть не має жадного списка свідків в своєму архіві. Це значить, що навіть якщо через сто років хтось перегляне наші документи, він ніяк не зможе дізнатися прізвища анонімного свідка".

Завданням так званої „усної історії" є записати якнайбільше стрічок, щоб в майбутньому ніхто не міг сумніватися, що така трагедія трапилась в Україні. „Деякі люди не є свідомі вартости свого особистого досвіду, а досвід кожного свідка, який пережив голод, є відмінний", — твердить С.Вебер.

Д-р Мейс пояснив, що хоч деякі особи не є певні, що анонімні свідчення вважаються на одному рівні з тими, в яких не дається прізвище свідка, науковці, включаючи тих, які працювали над проєктом інтерв'ювання втікачів, що проводилось у Гарвардському університеті на початку 1950-их років, вже довший час користуються анонімними інтерв'ю. „Лише широке вживання усної історії може заповнити прогалини в нашому знанні", — сказав д-р Мейс.

Комісія дослідження голоду в Україні має перед собою величезне завдання транскрибувати всі стрічки зібрані нею. Д-р Ольга Самійленко-Цветкова твердить, що для того щоб транскрибувати одну годину записаної на стрічці розмови із свідком потрібно найменше десять годин.

В майбутньому комісія дальше збиратиме усні свідчення. Комісія активно шукає людей, які могли б допомогти з транскрибуванням. Плата за цю працю — 12 дол. за сторінку. Сторінка має бути надрукована на машинці з українським шрифтом. Особи, які бажають зайнятися цим ділом, можуть звернутися листовно до комісії, або потелефонувати до її бюра. Переписувачі не мусять обов'язково жити в околиці Вашінгтону.

Адреса комісії: Ukraine Famine Commission, Vanguard Building Rm. 537, 1111 20th St., N.W., Washington, D.C. 20579, tel.: (202) 254-3464.

ВИСТАВКА С. ҐЕРУЛЯК НА СОЮЗІВЦІ

Союзівка. — В неділю, 24-го серпня, в пополудневих годинах тут на культурно-відпочинковій оселі Українського Народного Союзу Союзівці відбудеться виставка кераміки відомої мисткині Слави Ґеруляк. Ближчі інформації про виставку можна отримати в бюрі управи Союзівки, потелефонувавши на число: (914) 626-5641.

СЕНАТОРИ ЗСА НАПИСАЛИ ЛИСТ В ОБОРОНІ Ю. ШУХЕВИЧА

Вашінгтон. — В листі, заадресованому до генеральноог секретаря ЦК КПСС Михаїла Ґорбачова 41 американських сенаторів, з ініціятиви сенаторів Алфонса М. Д'Амато і Денніса ДеКонсіні, домагаються від совєтського лідера, щоб персонально поцікавився справою Юрія Шухевича, 52-річного українського активіста на відтинку національних і людських прав, сина колишнього головного командувача Української Постанської Армії (УПА), який із своїх 52 років, 34 відсидів в совєтських тюрмах і концентраційних таборах.

Сенатори пишуть в листі до М. Ґорбачова, пересланому до Москви 8-го серпня ц.р., що Ю. Шухевич був заарештований в 1948 році на 15-му році життя, тільки тому, що він не хотів засудити політичних поглядів і діяльности свого славного батька. Напередодні його першого звільнення в 1958 році, його поновно заарештували агенти КҐБ під закидом „антисовєтської пропаганди і агітації", а совєтський суд продовжив речинець перебування у тюрмі і на засланні на чергових 10 років. В 1968 році його звільнили на короткий час, але заборонили повертатися в Україну на протязі п'ятьох чергових років.

В 1972 році, після поновного слідства і підмов, щоб він засудив діла свого батька, Ю. Шухевич був знову арештований і ще раз засуджений на 10 років тюрми. Від 1982 року він з дружиною і двома дітьми, майже цілковито сліпий, перебуває на засланні в Томському районі в Сибірі.

Ю. Шухевич страждає на виразку шлунку, хворобу серця, очей й інші недуги. Його зору не змогли врятувати лікарі-хірурги, які пробували при допомозі операції привернути принаймні частинно зір.

Сенатори пишуть, що на підставі 100 статті кримінальних законів СССР, суд може наказати звільнити засудженого передчасно з причини поважної хвороби. „Під час вершинної конференції між вами і президентом Роналдом Реґеном в Женеві минулого листопада, — пишеться в листі сенаторів, — наші обидві країни погодились на розв'язку головних гуманітарних справ в дусі дальшого співробітництва. Ми просимо вас, вглянути у справу Ю. Шухевича і просити суд звільнити його з екзилю".

Листа до М. Ґорбачова, крім вже згаданих двох, підписали сенатори: Джеймс Екзон, Френк Р. Лотенберг, Едвард Зорінскі, Доналд В. Ріґел, мол., Піт Вілсон, Билл Бредлі, Карл Левін, Дейвид Л. Борен, Вілліям С. Коген, Дон Нікелс, Чарлз Е. Ґресслі, Мек Меттінґлі, Оррін Геч, Джан Ф. Керрі, Ричард Ґ. Лугар, Джан Ґленн, Алберт Ґор, Френк Ґ. Мирковскі, Стівен Д. Симмс, Вілліям Проксмаєр, Джан Гайнц, Алан Кренстон, Джордж Мічелл, Петрик Лігі, Ґордон Гампфрі, Джек Гарн, Арлен Спектер, Роберт Дол, Крістофер Додд, Клейборн Пелл, Пол Саймон, Алан Діксон, Дейв Дюренберґер, Пола Гокінс, Джефф Бінґеман, Ден Квейл, Пол С. Трибл, мол., Деніель П. Мойниген і Джеймс А. МекКлур.

Український бандурист чарував не-українців

Ляшін, Кве. (ОУПС). — В рамках імпрез літнього сезону Бібліотеки нобеліста С. Белова, тут відбувся в середу, 13-го серпня перший того роду концерт соліста-бандуриста Володимира Моти з Монтреалю.

Обширне й естетично влаштоване патіо бібліотеки на свіжому повітрі виповнила українська, англійська, французька й італійська публіка, що прийшла послухати українського віртуоза гри на бандурі. Вечір відкрив у французькій та англійській мовах директор бібліотеки Жан Бошон, вітаючи присутніх та представляючи їм „українського мистця гри на бандурі" — В. Моту з Монтреалю.

В одногодинній програмі, що складалася з українських народних, стрілецьких пісень та композиції до слів Т. Шевченка маестро Мота не тільки співав їх при акомпаньяменті бандури, але й попереджав кожну точку поясненнями в англійській і українській мовах. Вечір пройшов з великим успіхом, про що свідчили спонтанні оплески присутніх та кінцева подяка дир. Бошона.

Запрошений з цієї нагоди до слова проф. Ярослав Рудницький склав йому та В. Моті подяку за влаштування цього унікального вечора в Ляшіні. Закінчуючи своє слово, що його виголосив він у трьох мовах — французькій, українській та англійській, побажав бібліотеці та її управі, щоб це був „перший, але не останній" український концерт заходами цієї установи.

Після концерту відбулася товариська гутірка за кавою й прийняття для мистця й його дружини в домі Т. Носко-Оборонів у Ляшіні.

ПЛЯНУЮТЬ НОВУ БУДОВУ

Кергонксон, Н. Й. — Корпорація „Рідна Хата" подає до відома, що плянує будову 30 апартментів (два будинки по 15 апартментів) на 20-ох акрах, що прилягають до „Золотої Осені". За інформаціями слід телефонувати на число (914) 626-0662.

Совєтський Союз може значно збільшити експорт нафти

Ню Йорк. — Репортер газети „Ню Йорк Таймс" Л. Деніелс пише, що збільшення видобутку нафти в Совєтському Союзі і потреби Москви щодо чужинецької валюти можуть привести до того, що осінню цього року СССР різко збільшить експорт нафти. До такого висновку прийшла вашінгтонська компанія Планекон, яка спеціялізується у вивченні економіки СССР і країн Східньої Европи.

Інші спеціялісти з совєтської економіки погоджуються з тим, що видобуток нафти в СССР збільшився останнім часом, але сумніваються, що Москва піде на значне збільшення експорту нафти. На їх думку, Совєтський Союз, який недавно добився в арабському світі дипломатичних успіхів, навряд чи схоче ставити під загрозу свою політику на Близькому Сході, викидаючи на ринок велику кількість нафти і таким чином знижуючи її ціну. Однак деякі спеціялісти зауважують, що в минулому Москва керувалася в таких випадках не політичними мотивами, а виключно своїми валютними потребами.

Продаж нафти приносить Москві приблизно 60 відсотків одержуваної нею валюти. У зв'язку зі спадом цін на нафту на світовому ринку Совєтський Союз втратить сім більйонів долярів, або третину своїх валютних надходжень. Однак директор дослідного відділу Планекон Ян Ванус вважає, що зростання цін на нафту за останні тижні і традиційне підвищення попиту на неї в осінні місяці, можливо, спонукають Совєтський Союз кинути на ринок частину своїх нафтових запасів і таким чином в якійсь мірі компенсувати зменшення валютних надходжень. На думку Я. Вануса, щоб досягти цього, Москва буде змушена збільшити експорт нафти на два мільйони барилок на день. В минулому році експорт нафти з СССР становив 3.4 мільйона барилок на день, але тепер він ледве досягає 1.3 мільйона барилок. Переважно нафта вивозиться в країни Східньої Европи.

В першій половині цього року видобуток нафти в СССР збільшився, але покищо Совєтський Союз тримає її в запасі. Можливо, тепер ці запаси будуть запропоновані чужинецьким покупцям, правдоподібно країнам Північної Европи. Це безперечно підірве зусилля держав членів ОПЕК підвищити ціни на нафту шляхом зменшення її видобутку.

Москва назначила нового міністра культури

Москва. — Совєтське пресове агентство ТАСС повідомило, що Політбюро назначило на нового міністра культури в центральному уряді 52-річного секретаря міського комітету компартії Василія Сахарова. Раніше цей пост займав на протязі 12 років кандидат в члени Політбюро Пйотр Дімічев, з якого був відкликаний минулого місяця.

Назначення на міністра культури партійного діяча перекреслює, очевидно, всі надії інтелектуальних кіл на лібералізацію режиму в ділянці літератури, мистецтва, кіно тощо. Ці надії у якійсь мірі прозвучали недавно на з'їздах совєтських письменників на всесоюзному і республіканських рівнях.

В. Сахаров закінчив економічний факультет Ленінградського університету. По партійній драбині йшов досить скоро вгору, як партійний пропагандист, після того, як прийшов в 1973 році на партійну роботу в Ленінградський комітет партії. В 1983 році він був переведений рішенням Центрального Комітету КПСС в Москву, а на партійному з'їзді його поставили на список членів ЦК партії.

Таким чином на чолі совєтської культури став партійний апаратчик, який розпочинав свій ріст в атмосфері шовіністичної політики вичищеного Ґеорґія Романова, також свого часу претендента на генерального секретаря ЦК КПСС. Попередникові Сахарова, 68-річному Демічеву дали чисто номінальний пост, зробили його одним із заступників голови Президії Верховної Ради СССР.

МОСКВА СТАВИТЬ ПЕРЕДУМОВИ ПЕРЕД ЗУСТРІЧЧЮ НА ВЕРШИНАХ

Вашінгтон. — Совєтський дипломат Віктор Ф. Ісаков, який має рангу міністерського дорадника і є другою особою в амбасаді СССР після амбасадора Юрія В. Дубініна, заявив кореспондентам у Вашінгтоні, що під час другої зустрічі на вершинах між генеральним секретарем ЦК КПСС Михаїлом Ґорбачовим і президентом Роналдом Реґеном, ЗСА і СССР мусять підписати якусь форму договору про обмеження, випробування і продукції стратегічної нуклеарної зброї, бо інакше така зустріч увійде до історії як ще одна безплідна розмова лідерів Сходу і Заходу, без видних наслідків для майбутніх поколінь.

На запитання кореспондентів Ісаков заявив, що проголошений недавно М. Ґорбачовим односторонній мораторіюм на випробування атомової зброї не є передумовою зустрічі і тому західні засоби масової інформації зле роблять коли ставлять справу мораторіюму у такій площині, що, мовляв, Совєтський Союз хоче силою заставити ЗСА піти їхніми слідами. Ісаков думає, що існує дуже багато можливостей підписання договору про контролю зброєння, про що напевно будуть детальніше говорити між собою представники ЗСА ді СССР ще напередодні вершинної конференції. „Ми не вимагаємо і не наказуємо, що мусить бути зроблене, але солідний, базований на щирості і взаємному довір'ї договір, повинен бути підписаний у висліді наступних розмов між речниками Америки і Совєтського Союзу. На думку Ісакова таких нагод не буває багато, коли зустрічаються лідери двох великих і сильних надпотуг і тому ці нагоди треба максимально використати для зупинення перегонів в озброєнні і усунення політичних різниць, які стоять на перешкоді розгорненню широкої співпраці між „нашими двома народами", заявив совєтський представник.

Пресова конференція була скликана у Вашінгтоні совєтською амбасадою спеціяльно для пояснення пропозиції М. Ґорбачова справи мораторіюму на випробування атомової зброї, не зважаючи на те, що представникам амбасади і кремлівським лідерам в Москві відоме становище Адміністрації президента Р. Реґена до цієї справи про яку, врешті тою, вже не раз говорили найближчі співробітники Президента ЗСА.

На Заході існує у політичних колах опінія, що Москва бажає пропаґандивно використати проголошене продовження мораторіюму, тому совєтські засоби масової інформації отримали виразне зарядження Політбюра, Центрального Комітету КПСС, Ради Міністрів її інших „рад", присвятити цій справі максимальну увагу ще перед початком чергової сесії Генеральної асамблеї Організації Об'єднаних Націй, зустрічі Едуарда А. Шеварднадзе з Джорджом Шулцом у другій половині вересня і евентуальної зустрічі на вершинах у Вашінгтоні.

Після пресової конференції, кореспонденти мали змогу розмовляти з кількома совєтськими дипломатами про загальну політичну ситуацію, про пляни Совєтського Союзу після вигасення мораторіюму тощо. Під час цієї приватної розмови дійшло було до декількох гострійших заввагзі сторони совєтських дипломатів і відомих кореспондентів, особливо тих, які добре поінформовані про американсько-совєтські відносини. Очевидно, усі вони, тобто дипломати, відкидали американські закиди, що продовження мароторіюму в СССР має пропаґандивний характер.

Д-р І. Гевко доповідав в Буенос Айресі

Буенос Айрес. — Молодий адвокат з Америки, д-р Іван Гевко, який тимчасово працює у правничій фірмі в Буенос Айресі, Аргентина, був запрошений Товариством Аргентинсько-Українських Високошкільників дати доповідь на тему його дипломної праці в Оксфордському університеті п. н. „Українсько-жидівські політичні відносини під час періоду Української Центральної Ради".

Д-р Іван Гевко виголошує доповідь перед представниками української та жидівської громад в Буенос Айресі.

Доповідь, яка була виголошена в поправній еспанській мові, відбулася в суботу, 2-го серпня, при участі численної української публіки та численних репрезентантів різних аргентинсько-жидівських організацій, і дала нагоду вперше в Буенос Айресі зустрітися провідникам обох громад.

У своїй доповіді д-р Гевко подав короткий огляд відносин поміж українською і жидівською спільнотами за останніх 500 років, а опісля зосередив свою увагу на періоді Центральної Ради, особливо над ролею жидівських політичних партій в її нарадах і рішеннях. Дальше він проаналізував діяльність встановленого Радою Секретаріяту для жидівських справ і результати закону про національну і особисту автономію, що його Центральна Рада ухвалила ще перед проголошенням IV Універсалу.

В кінці д-р Гевко обширно розглянув і продискутував питання „погромів", які приписують періодові Центральної Ради.

Після доповіді слідували запити та дискусія, в якій присутні так з-поміж української, як і жидівської громади старалися знайти краще взаємне зрозуміння для одних і других поглядів. Відрадним явищем було те, що хоча дискусія відбувалася в атмосфері комплетної одвертости, то замітна була відсутність подразнених емоцій, що їх часто ця тема викликає. На закінчення вечора обі групи висловили думку, що ця зустріч була корисною та виявила надію що вона стане першим кроком до взаємного зближення обидвох громад.

Під час інших сходин Товариства Аргентинсько-Українських Високошкільників д-р Гевко виголосив в авдиторії „Просвіти" доповідь, ілюстровану кольоровими прозірками, про свою шістьмісячну подорож через цілий континент Африки. Доповідь також була виголошена в еспанській мові, а серед чисельної української публіки було багато гостей аргентинців з Буенос Айресу.

Під час свого перебування в Аргентині д-р Гевко також написав кілька довших дописів, які були опубліковані в передових аргентинських журналах і часописах та мав інтерв'ю на кількох телевізійних і радіових програмах. В них він подав коментарі на тему політичних і економічних питань Аргентини з американської точки зору.

У СВІТІ

УРЯД КОЛЮМБІЇ перший раз офіційно признався, що він має великі трудноці з контрабандою наркотиками та вирощуванням кокаїни в тій країні. Покищо Колюмбія не звернулася за допомогою до інших держав, зокрема до ЗСА, але поліційні речники в Колюмбії і ЗСА заявили, що велика частина наркотиків з Колюмбії попадає на ринки в ЗСА і тому не треба виключати співпраці американської поліції, зокрема службовців ФБІ, з поліцією в Колюмбії.

ВАТИКАН НАКАЗАВ звільнити з посту викладача о. Чарлза Е. Киррана, який, на думку ватиканських теологів, порушував вчення Католицької Церкви у дуже делікатних справах, включно з мораллю і полевими зносинами між молоддю. Канцлер католицького університету у Вашінгтоні Архиєпископ Джеймс А. Гикі, виступаючи на пресовій конференції, пояснив коресондентам становище Ватикану до цієї справи і підкреслено заявив, що ніхто не має права порушувати вчення Церкви, яке не є дискусійною справою. Над цим рішенням Ватикану ще далі ведуться дискусії на сторінках американської преси.

В ТЕГРАНІ, ІРАН, експльодував вибуховий матеріял напакований в автомобілі залишеному невідомими терористами на центральній площі міста. Від вибуху загинo 20 осіб, а 75 були тяжко поранені. Минулої суботи, 16-го серпня, від подібного вибуху в місцевості Квом, приблизно 100 миль на полудневий схід від Теграну, загинуло 13 осіб і понад 100 були поранені. Досі ніхто не признався до підкладення вибухового матеріялу, а злобні екстремісти й ненависники З'єднаних Стейтів Америки намагаються зіпхати вину за експльозію на американську розвідчу службу Сі-Ай-Ей.

МОСКВА НЕ ПЛЯНУЄ більше переговорювати з Ізраїлем у справі відновлення повних дипломатичних зв'язків між Совєтським Союзом і ізраїльською державою. Перша спроба зустрічі совєтських і ізраїльських представників, яка тривала 90 хвилин у Гельсінках, закінчилася неуспішно. Політичні спостерігачі здогадуються, що представники Ізраїля намагалися поставити на порядок денний справу еміграції жидів з СССР, але совєтська делегація навіть не захотіла про цю справу говорити. Щоденник „Ню Йорк Таймс" пише, що таку тверду тактику у відношенні до СССР у справі еміграції дораджував вести ізраїльцям звільнений недавно із совєтських концтаборів Анатолій Щаранський.

В АМЕРИЦІ

КОМАНДУЮЧИЙ ВІЙСЬКАМИ З'єднаних Стейтів Америки в південній частині країни генерал Джан Ґалвін, виступаючи недавно в Пентаґоні, підкреслив, що Куба і далі залишається головною загрозою демократії в Південній Америці. „На Кубі відбули вишкіл понад 10.000 осіб, які потім роз'їхалися по своїх країнах для ведення терористичної праці. Куба бере участь також в контрабанді наркотиків, хоч Кастро це категорично заперечує", — сказав генерал Дж. Ґалвін. На його думку, надання борцям за свободу Нікараґуа 100-мільйонової допомоги дасть змогу сподіватися, що сандіністи сядуть нарешті за стіл переговорів з опозиціонерами.

СПАД ЦІН НА НАФТУ, бензину і газ в липні привів до зниження гуртових цін в тому місяці на 0.4 відсотка, а спад гуртових цін за сім місяців цього року становив 6.2 відсотка. Зниження цін на паливо урівноважило підвищення цін в липні на багато харчових продуктів, що зв'язано в першу чергу з незвичайно гарячою і сухою погодою в стейтах Атлянтичного узбережжя. Коментуючи повідомлення Департаменту праці про зменшення гуртових цін, речник Білого Дому Леррі Спікс сказав: „Починаючи з 1981 року війна з інфляцією успішно продовжується". Економісти передбачають, що в серпні дефляція закінчиться і ціни почнуть зростати, бо піднімуться ціни на паливо.

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ АМЕРИКИ мають унікальні природні комплекси. Багато мешканців великих міст навіть не підозрівають, наскільки багатою є природа Америки, а ті, хто вже подорожував по країні, мав можливість відвідати прекрасні місця. Багато з них тепер перетворені в крайові парки. У зв'язку з цим створене спеціяльне Управління парків, яке підлягає Департаментові внутрішніх справ. У віданні цього управління знаходиться територія загальною площею 79 мільйонів акрів. Виходить, що на кожного жителя З'єднаних Стейтів Америки припадає по 113 квадратних футів паркової території. Статистичні дані вказують, що з кожним роком збільшується кількість відвідувачів крайових парків. У минулому році історичні та відпочинкові місця відвідало 264 мільйони осіб. Ця цифра вдвічі перевищує кількість туристів, які побували в заповідниках у 1970 році.

СПЕЦІЯЛЬНІ АМЕРИКАНСЬКІ таємні поліційні агенти допомагають торонтонській поліції, щоб викрити вбивника 11-річної дівчинки-спортовця Алісон Паррот, яка недавно була замордована. Вона була телефонічно викликана з дому чоловіком, який вдавав, що він є фотографом. Два дні пізніше її роздягнену і замордовану знайшли над річкою Гамбер у західній частині Торонто.

КОЛИШНІЙ ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ генерал-майор Амос Ярон, якому було висловлено догану та усунено з командного становища за його ролю в масакрі палестинців у Бейруті в 1982 році, одержав номінацію військового аташе до З'єднаних Стейтів Америки. 46-річний генерал буде відповідальний за купівлю американської зброї і за поліпшення американсько-ізраїльських відносин, які від часу викриття ізраїльської шпигунської сітки в ЗСА дещо погіршилися.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Вакації Президента

Згідно з офіційним комунікатом, президент Роналд Реґен і його дружина Ненсі виїхали на 25-денні вакації: ніхто цьому не дивується, бо кожна людина на кожному становищі потребує відпочинку, тим паче людина на такому становищі, яке вимагає залізних нервів, терпеливости, постійного лявірування поміж презірними дійсними і сповидними приятелями та союзниками та який носить на своїх раменах тягар відповідальности не тільки за власну батьківщину і її 240 мільйонів громадян, але буквально за долю світу.

Але саме те становище, що його має Президент З'єднаних Стейтів Америки, ставить під великий знак запиту можливість такого вакаційного відпочинку для нього, як його мають всі інші урядовці, професіоналісти та взагалі звичайні громадяни. Будучи ніби на відпочинку, президент Реґен все одно щоденно вислухуватиме рапорт про найважливіші справи внутрішньо-політичного і міжнародного характеру. Він виїхав з тим успіхом, яким було схвалення Конґресом ревізії податкової системи. Це була ініціятива Реґена і це був його тріюмф, що успішно закінчено надзвичайно складні і довготривалі суперечки над різними подробицями.

Але водночас Реґен зазнав поразку в Конґресі, який всупереч його промовам, закликам і заходам схвалив економічні й політичні санкції супроти Південної Африки у протесті проти тамошньої системи расової сеґреґації, званої апартаїдом. Те рішення Конґресу прийнято в Сенаті — після Палати Репрезентантів — такою більшістю, що коли б Реґен зголосив вето, то його відкинуть двома третіми голосами. Це проблема, над якою Президент мусить роздумувати і старатися знайти вихід із ситуації — саме під час своїх так званих вакацій. Він діставатиме теж раз-у-раз звіти, що стосуються проблеми переговорів з СССР про редукцію арсеналів зброї, з чим найтісніше пов'язана справа другої конференції на вершинах з Міхаїлом Ґорбачовим. Реґен перед від'їздом висловився оптимістично, що економічна криза в СССР мабуть зм'ягчить непоступливість Ґорбачова. Москва це заперечує.

Під час неприсутности Президента у Вашінґтоні заступає його віцепрезидент Джордж Буш. Але він не може рішати в будь-якій поважній справі без згоди Реґена. Тому він стоїть із Реґеном у постійному телефонічному зв'язку. Отже, як бачимо, — це відпочинок дуже проблематичної вартости.

Юрій Р. Рибак

ПУЕРТО РІКО У ДЗЕРКАЛІ СПОСТЕРЕЖЕНЬ

Могутня система старих фортець Сан Хуан у Пуерто Ріко — це свідок минулого, головно часів меркантелізму, коли еспанці звозили до материка загарбане багатство Латинської Америки; сама ж пристань стала одним звеном у ланцюху оборони та охорони перед піратами морського шляху двох конвоїв, які щорічно перепливали з Еспанії. І хоча острів не був багатим, го все ж таки мав своє стратегічне значення для держав, які старались колонізувати Новий Світ. На протязі століть місто багато разів ставляло опір проти сильних наїзників. Нині воно відбудоване і віддзеркалює залишки трьох культур, а саме: індіянську, африканську і домінуючу — еспанську... а додаток американізму зродив пуерторіканізм.

У старому Сан Хуані може найбільш маркантним явищем, що звертають на себе увагу у вузеньких вуличках, — ювелірські крамниці. У деяких з них продовжується традиція ювелірського ремесла від поколінь... Ель Кондадо — це дільниця міста вже новіших часів, де живуть багачі, де зосереджується модерне життя маєтної кляси і де з розмахом побудовано туристичний центр, що задоволяє найбільш вибагливого туриста. Річно яких два мільйони туристів відвідують острів, їх бо манять теплі піскові пляжі, холодні гори, постійне соняшне проміння, освіжуючий подув вітру і райдуга вражень.

Але не лише Сан Хуан цікавив нас своєю індивідуальністю, „своє я" ми знайшли теж у інших місцях. А ось містечко Дорадо ще повністю не замериканізувалось, бо вулиці „пахнуть"... чистотою. Дослівно ні одного папірчика на землі! Місто є першуном у конкурсі за постійну чистоту довкілля!

Пуерторіканці є горожанами ЗСА та їх охороняють аж дві конституції — власна та ЗСА. Спільним для обох країн є валюта, військо та система судівництва і пошти. Існують тут два головні напрями: один за існуючим статусом коммонвелту, а другий — подібно, як вирішили гавайці — бажає перейняти статус стейту ЗСА. Лише дуже незначна група намагається йти слідами філіппінців і осягнути самостійність.

Чотириста років еспанського панування залишило печать своєї культури, яку від 80 років проникає американська цивілізації. Вистачить зайти до одного з центрів закупу. Він нічим не відрізняється — від американського хіба тим, що все є по-еспанськи, хоча англійське є рівноправне.

Три мільйони населення, яке живе на острові простору 100 миль довжини та 35 миль ширини, відчуває перенаселення і тому охочі до праці еміґрують до ЗСА. Ми здивувались, коли зустріли кілька осіб, які вернулись додому, бо тут, мовляв, краще почуваються. Теж краще почування висловили ці роджені ЗСА, що вернулись до батьківщини своїх батьків.

Уже зі самого переїзду автом по острові завважується багато нових індустрійних будинків із написами американських і світових фірм. Велику заслугу у розбудові індустрії має Управління в справах економічного розвою (ЕДА), відоме під назвою Фоменто, цебто промоція. Тут виявлено правильне плянування нових підприємств, взявши до уваги використання робочого потенціялу та вишколу, стратегічне положення, податкові полегші та низький чинш. У зв'язку з тим слід згадати Пуерторіканську фірму в справах розвитку промислу (ПРІДКО), що взяла на себе плянування і закінчила будову 93-ох індустрійних парків, а до цього багато модерних бюрових будинків та кілька готелів. Останньо переведена довідка подала, що 94 відсотки проводу і завідування американських і чужинецьких фірм є у руках двомовних місцевих працівників! І це все можливе, бо є нагода на місці здобути освіту і фахове знання у 30 коледжах і університетах, п'ятьох технологічних інститутах, 14 фахових школах і двох електронічних центрах.

Характеризуючи Пуерто Ріко лише на основі звуку, треба б згадати пісню „кокі", музику „кварто" і шум тропічного дощу Ель Юнке. — Кокі це маленька жабка, що живе по деревах а її мелодійне рахкання помилково вважають співом пташини. Кокі — це любимець населення і не диво, що є мотивом у народньому мистецтві та ювелірних виробах. Знову ж кварто, — це популярний місцевий інструмент із гарним та енергійним звуком і, хоча нагадує мандоліну, то є різниця у техніці гри. Яких 25 миль від столиці острова на гористих 28 тисячах акрів землі росте від віків тропічний ліс Ель Юнке. Тут протягом одного року паде сто більйонів ґальонів дощу, а його вода — це Божий дар з неба для одномільйонового міста Сан Хуан. Велике значення цього лісу зрозуміли перші еспанці і заборонили вирубувати дерево, одначе у міжчасі безпощадно виполікували все золото з бистрих вод гірських потоків...

І ще одне. Нинішні назви Пуерто Ріко та Сан Хуан із історичного боку не є правильні. Чому? Тому, що Колюмб під час своєї другої подорожі, у 1493 році, новововідкритому островові дав назву Сан Хуан, а місцевості — Пуерто Ріко, цебто Багата Пристань. Та сталось щось непередбачене: картограф неправильно помістив написи на мапі — і люди читали назву острова як Пуерто Ріко, а пристані як Сан Хуан... і ніхто вже цього не змінив.

Роман С. Голіят

НОВИЙ ПАСКВІЛЬ ПРОФ. ПРУСА

Edward Prus, „Herosi spod znaku tryzuba", Instytut związków zawodowych, Warszawa, 1986, 348 st.

Едвард Прус, професор історії в університеті в Катовицях, відомий зі своїх антиукраїнських писань, про що, автор цих рядків уже писав у попередніх статтях у „Свободі".

Повища найновіша публікація Пруса, яка вийшла тиражем 49,650 примірників, для пересічного польського читача пересичена ненавистю до українців. Використовуючи численні публікації українських авторів у діяспорі й тутешню пресу, Прус дає свою негативну „наукову" оцінку українського націоналістичного руху, від самих початків його існування.

У своїй книжці, він виливає свою жовч на : Симона Петлюру, полк. Євгена Коновальця, полк. Андрія Мельника, Степана Бандеру, Романа Шухевича (ген. Тараса Чупринку), Миколу Міхновського, Дмитра Донцова, та ряд інших чолових членів УВО-ОУН.

Прус старається доказати, що УВО-ОУН взорувалися на італійських фашистах і німецьких нацистах, і що провід УВО-ОУН, постійно коляборував з Німеччиною, забуваючи при тому про дійсну польську коляборацію з гітлерівською Німеччиною, коли то 26-го січня 1934 року Польща підписала з Німеччиною пакт неагресії, а в 1938 році польська армія разом з німецькою шматували Чехо-Словаччину — поляки забрали від чехів Заользє, а німці Судети.

Він критично висловлюється про акції ОУН на теренах Польщі й її провідника, полковника Євгена Коновальця, якого на 47-му році життя, 23-го травня 1938 року в Ротердамі, розірвала годинникова бомба, що її вручив йому Норберт Валюх. Прус не має відваги сказати, що Валюх був большевицьким аґентом (стор. 100).

Прус каже, що в атентаті на міністра Броніслава Перацького, „можна добачувати певну сваволю ОУНівців у Польщі, перед якою міг їх остерігати ПУН". Там читаємо, що перших в атентаті оскаржували: Степана Бандеру, Миколу Лебедя, Гнатківську — наречену Лебедя, Ярослава Карпинця, Климишина і Підгайного. У другій групі знайшлися: Чорний, Качмарський, Роман Мигаль, Рак і Зарицька. Бандера під час слідства відповідав тільки по-українському. „Серед арештованих українців, мало хто заховував рівно відпорну поставу, як Бандера" (стор. 130).

Найбільш допоміжними документами у тому процесі були сконфісковані в 1929 році архівні матеріяли ОУН у помешканні Сеника, що їх передала чеська поліція полякам. Кінцеве ведення процесу перенесено з Варшави до Львова. Оборонцями підсудних були: Павенський, Ганкевич, Шлапак і Горбовий. Процес, що почався 18-го листопада 1935 року у Варшаві, закінчився 13-го січня 1936 року у Львові, вироком: Бандеру, Лебедя і Карпинця, засудили на кару смерти-зі заміною на підставі амнестії на доживотне ув'язнення; Климишина і Підгайного — на доживотну тюрму; Гнатківську на 15 років, а інших, від 7 до 12 років. На тому процесі, Бандера признався, що він є Крайовим провідником ОУН і що він дав припоручення на атентат, одначе, він не виявив прізвища атентатчика. „Бюлетень ОУН, в жовтні 1934 року оголосив, що 15-го червня 1934 року в Варшаві, бойовик ОУН доконав замах на міністра внутрішніх справ польського окупаційного уряду на західньо-українських землях Броніслава Перацького. Ним був Григорій Мацейко". (стор. 124.) Мацейко, негайно по вбивстві Перацького виїхав до Чехо-Словаччини, а відтак до Арґентини, де помер в 1966 році.

Акти процесу списано в 23-ох томах, по 400 сторінок кожний.

Там далі читаємо, що після трагічної смерти полковника Коновальця, провід ОУН перебрав його шваґер, полковник Андрій Мельник.

У 1940 році дійшло до розбиття ОУН, на ОУН під проводом Мельника і ОУН під проводом Бандери. Автор згадує про: організацію українських військових частин „Нахтіґаль" і „Ролянд", та їхню участь в боротьбі з СССР, про похідні групи мельниківські і бандерівські й акти братовбивства. (стор. 151).

Коли 30-го червня 1941 року Ярослав Стецько проголосив у Львові українське правління, то вкоротці його, разом з членами уряду арештувало ґестапо, і запроторило всіх до концентраційного табору в Саксенгавзені. В Берліні арештували Бандеру й також доставили до Саксенгавзен. На крайового провідника іменовано Лебедя, який переставив націоналістичну працю в підпілля і тим спосо-

(Закінчення на стор. 3)

З України про Україну

В пошану письменника

На пропам'ятній плиті, відкритій у мальовничому прикарпатському селі Назаренкове (колишня назва Чортовець) Городенківського району Івано-Франківської области, викарбувано: „В селі Чортовець (Назаренкове) в червні 1900 року перебував видатний український письменник і діяч Василь Стефаник. Тут він написав новели 'Озимина', 'Злодій', 'Басараби', 'Сон', 'Тихий Панок'". До Чортівця Василь Стефаник приїздив на запрошення поета Івана Пишкова. На зборах з нагоди увічнення пам'яти видатного письменника, біля Будинку культури, на фасаді якого встановлено пропам'ятну плиту, були син письменника Кирило Стефаник та внук Юрій Стефаник.

У небі Рівного

На летовищі Рівного вперше приземлився реактивний пасажирський літак типу ЯК-42. Залогу Донецького летунського підприємства, яка здійснила цей полет, тепло привітали працівники Рівенського летовища, представники громадськости. Щоб літак міг тут приземлитися, була проведена тривала і наполеглива підготова. Зокрема понад 20 працівників різних спеціяльностей Рівенського летовища пройшли вишкіл у Києві і Львові. Було придбане спеціяльне обладнання для технічного і комерційного обслуговування літаків, реконструйовано летовище, приміщення для оформлення пасажирів. Літаки ЯК-42 літатимуть на лінії Рівне-Донецьк-Сочі, а згодом зв'яжуть Рівне з іншими містами Совєтського Союзу.

Зловили в ріці скарб

Біля села Лугове в Донецькій області А. Назаренко і К. Абальмаз гнали череду до річки на водопій. Раптом вони побачили винесену на мілину незвичайної форми пляшку. В старовинній посудині були 32 срібні і 221 монета з червоного золота. Їх загальна вартість — десятки тисяч карбованців. Спеціялісти вважають, що викарбувані в минулому столітті монети становили скарбницю купця, який подорожував по тутешніх торгових шляхах. Як вона потрапила в річку — лишається загадкою. Старовинні гроші передані державі, бо за совєтськими законами привласнення знайденого скарбу карається в'язницею.

Скільки імен у Карпат

„Колекцію" стародавніх назв Карпат зібрав вчитель Володимир Багринець. У складеній ним топонімічній карті гірської системи фігурують аркінійські, сарматські і навіть кавказькі та альпійські назви. Джерелом для дослідження стали народні перекази і міти, античні хроніки й трактати, наукові праці сучасних вчених. Вперше назва „Карпати" з'явилася в II столітті до народження Христа в давньогрецького вченого Клявдія Птолемея. Як вважають спеціялісти, походить це слово від індоевропейського „корпа", що означає „скелястий". Немало його похідних виявив колекціонер на географічній карті Европи. Це скелястий острів Карпатос у Середземному морі, гірський хребет Карпос на острові Крета, притока Дунаю Карпіс. А простежити історію ще однієї назви Карпат — Бескиди — В. Багринцеві, який родом з гірського села Лихобор, допоміг власний досвід. Одна з численних розгадок цього топоніма — переклад з ілірійської „безкид", що означає „буковий ліс".

Шевченківська виставка

В Історичному музеї в Переяславі-Хмельницькому відкрито цікаву виставку присвячену Великому Кобзареві. У кімнаті, де Тарас Шевченко писав „Заповіт" (будинок був власністю Андрія Козачковського), виставлено тогочасні меблі, картини тих часів, старовинну кобзу та інші речі. Особливу увагу привертає експозиція видань Шевченкових творів, які він писав на переяславській землі — „Холодний Яр", „Кавказ", „Наймичка". Серед книг є і така, що існує в єдиному примірнику — це від руки переписаний „Кобзар" з 1844 року.

Гуцульські традиції

Усі ужиткові речі гуцули прикрашають. Тому й існує в них оріґінальне ткацтво, вишивка, різблення, художнє оброблення металю. Більшість металічних прикрас з так званого мусянжу — сплаву міді і цинку, що вдало імітує золото, легко піддається холодній обробці. Спеціялісти прийшли до висновку, що „мусянжники" беруть початок від ювелірного мистецтва Київської Русі. Слов'янські жіночі підвіски „зґарди" завжди любили носити гуцулки. Форми старовинних слов'янських намист-бубонців збереглися в гуцульських „шелестах". А гуцульські футляри для голок, фігурні кресала нагадують ті, що побутували на Русі у X столітті. Традиції гуцульських майстрів розвивають нині абсольвенти мистецьких навчальних закладів.

СОВЄТСЬКИЙ ЕМІҐРАЦІЙНИЙ уряд ОВІР видав візу на виїзд з СССР для родини Анатолія Щаранського. Сподіваються, що вся його найближча родина прилетить до Відня в Австрії в неділю, 24-го серпня цього року. Щаранський з дружиною Авіталь також плянують полетіти до Відня на зустріч з рідними.

Ганна Черінь

ТАКЕ МІСЦЕ!..

III.

В Ляс Веґас не тільки грають газардно. Недарма воно називається світовою столицею розводів. Але це також дуже популярне місце для експромтних одружень. Тут треба мати тільки ліцензію; аналіза крови не потрібна. Заплатиш 25 долярів — і одружуйсь на здоров'я, хоч і той самий день. Бюро одружень для зручности відкрито до 12-ої години ночі. В 1983 році на 60 тисяч одружень припало тільки 10 тисяч розлучень, то яка ж це справді столиця розводів?! Це столиця одружень!

З Ляс Веґас їдуть автобуси й рентовані авта на різні екскурсії. І ми виїжджаємо вранці на цілий день, через Ляс Веґас і його околиці до сусідніх міст і до Гувер-греблі. Провідниця, зовсім немолода, пускає бісики очима, підпушує своє волосся й одверто оголошує, що шукає чоловіка (зі своїм розвелася). А покищо береться за свої щоденні обов'язки — розповідає про те, що бачить у вікні. За містом нас обіймає пустеля. Каже провідниця, що тут ростуть кактуси і чагарники, що на весні пустеля зацвітає рясними яскравими квітами, — але не щороку, лише раз на вісім-десять літ, і тоді той рік називається роком квітів. Каже, що тут живуть кайоти, зайці, змії, навіть і гримучі, осли, великорогі вівці. Нічого того ми не бачили.

— А що ж, вони будуть сидіти на дорозі та чекати, щоб їх переїхало авто? — відповіла на наші нарікання провідниця.— Я вам дещо розкажу про наших зміїв, але не перед зупинкою, бо ви побоїтеся з автобуса вийти! Проте, я думаю, що змія більше вас боїться, ніж ви її... Звідси до славнозвісної Долини Смерти 80 миль. В повітрі сухо, сонце палить, а вітер жбурляє пісок в лице.

— Це що? Це нічого, — усміхається провідниця. — Ви б побачили піскові бурі, що тут бувають часто: 80 миль на годину, справді біда. Але ось вам, „папкорн", йдіть та полюбуйтесь на озеро. Штучно створене озеро Мед (Медове озеро?) — найбільше штучне озеро в світі. Воно, щоправда, не цілком так. Це озеро і не штучне, а справжнє, бо має справжню воду, і не налиту трубами з водопроводу, а утворене Гуверовою греблею, розширенням старого річища Кольорадо. Медове Озеро простягається на 165 миль від греблі до Каньйону Розділу (Сепарейшен). Його 550-милеве побережжя — прекрасне місце для відпочинку. Тут можна грітися на сонці (але затінку замало); можна купатися, пірнати, лазити під водою, ловити рибу, плисти човном, мчати на водяних лижвах, пікнікувати... Ні на що таке ми не мали часу. Нам дали 10 хвилин. В озері плавали цілі табуни здоровенних золотих риб з породи коропів. Вони лізли з води й роззявляли свої величезні пащеки. А ми ж не знали, що „папкорн", який нам видала провідниця, був призначений для риби, а не для нас... Ми були голодні і з'їли папкорн. Правда, де в кого його ще трохи лишилося. Як ми кинули поживу в озеро, на харч кинулися всі риби, штовхаючи одна одну. Та й не тільки риби: качки також хотіли їсти, припливли негайно і почали битися з рибами. Перемагали риби, бо їх було більше, і вони втікали зі здобиччю під воду.

Дорога далі йшла дуже кручена, аж морська хвороба нападала від такої їзди. Провідниця казала:

— Як прокладали тут дорогу, взяли на поміч гадюку, щоб вибрала напрямок. Напоїли її горілкою; п'яна гадюка, а за нею бульдозер. Тому то шлях такий, як бачите...

Тут не тільки гадюки п'яні, — думала я. Хто ж так везе туристів, щоб спочатку показати наслідок, а тоді причину: спочатку Лейк Мед, а тоді — греблю Гувера... Але ось і вона, не одне Восьме Чудо світу. Можливо, ця гребля справді заслуговує на восьме місце в змаганні чудес. Раніше дика й мутна ріка Кольорадо була навісна, безкорисна й лиха. Вона розливала свої води без попередження, нищила фарми й забирала найкращу землю з берегів. І ось за урядування президента Куліджа інженери розробили проєкт, щоб загнуздати цю розбійницю. За президента Гувера Конґрес виділив гроші на будування. І вже при президенті Рузвельті протягом чотирьох літ інтенсивної праці гребля була збудована. Тисячі робітників заливали бетонну основу греблі — 726 стіп високою й 660 завширшки; встановили 17 велетенських турбін. Працювали тяжко при температурі 130° Ф, затопили праісторичну стоянку індіян Пуебло Ґранде і мормонське місто Сент Томас, створили Медове Озеро і забезпечили електрикою три стейти: Неваду, Арізону й Каліфорнію. Це більше: приборкана ріка тепер далася в руки інженерам. Ще нижче Гуверової греблі побудували 50 миль далі на південь Греблю Дейвіс, а далі — Паркерову Греблю (в Каліфорнії), та ще кілька менших гребель. Гребля Дейвіса також створила прекрасне озеро Моґав (67 миль довжиною, оточене цікавими геологічними формаціями). З цих гребель електрика йде аж у Мехіко. А Гребля Паркера обдарувала південну Каліфорнію славетним озером Гавасу.

Невада, разом із Арізоною, користуються третиною електрики в Греблі Гувера, а дві третіх іде до Каліфорнії. Зате гребля дає працю тим, що живуть в Неваді. Кошт будови? Великий! 50 мільйонів долярів у 1930-их роках не були великі гроші. Був тоді час депресії, і люди їхали на працю хоч і на край світу. От ми стоїмо на греблі, що по ній їдуть чотири автові лінії, та й дивимось униз, як 450 стіп під нами спокійно пливе річка Кольорадо. А скільки бетону вгатили в цю греблю!

Якби ним вистелити дорогу, вистачило би на віддаль від Сан-Франсіско до Ню Йорку. Через греблю переходить кордон між Невадою й Арізоною.

На цьому місці репортажу я спіткнулася. Під час подорожі я записувала все, що чула і бачила, розпитувала службовців. Але нотатки на коліні часто виходять не дуже точно. Запишеш 60,000, а воно може бути тільки 6. Або 60 мільйонів. Статистика завжди була моїм слабим місцем. Тому, повернувшись із подорожі додому, я сумлінно перевіряю цифри і факти. Гребля Гувера вразила мене своєю грандіозністю і значенням, і я охоче вірила, що вона — восьме чи хоч би дев'яте чудо світу. Але все ж треба перевірити. Довго я шукала, щоб встановити, скільки тонн бетону залили в основу греблі, і не знайшла ніде. Не поїдеш же знову в Ляс Веґас! Довелося цю статистику обминути. Повірте мені, дуже багато. Від Сан-Франсіско до Ню Йорку!

Знайшла я різні діяграми й таблиці найбільших гребель світу і... на превеликий жаль, не знайшла греблі Гувера серед найперших. Наш Дніпрельстан випередив греблю Гувера. Правда, в одній енциклопедії греблю Гувера зачислено до семи див світу в ділянці інженерної майстерности. Зате, шукаючи відомостей про греблю в „Брітаніці" я знайшла в сусідстві з цим дивом ще краще диво: ГОПАК (або „Ґопак", каже енциклопедія) — український народний танок і т.д. ..., ще й знімок надрукований, як то стоять танцюристи в українських строях, а через їхні голови вилітає український „спутнік" — соліст балету, що приземлюється в шалених присядах. Може й гопак належить до восьмих чудес світу?!

Чвертьсотні миль від греблі лежить прецікаве місто Булдер Сити. Це збудоване урядом у 1932 році місто для робітників греблі. Місто навдивовижу чисте, оточене зеленню і квітами і дуже спокійне. Газардна гра тут заборонена. А чому воно не при самій греблі? Бо там загаряче, а тут, на горбиках, прохолодно. В 40-их роках при греблі відкрили поклади магнезії і бруситу, отож — побільшало праці і робітників.

Ми пішли на полуденок (2.57 дол., буфет) і тут від нас відокремилися сміливці, що полетіли малим літачком на Ґренд Каньйон. Цю принаду важко побачити в повній його красі з берега. Треба або лізти в каньйон на ослі, або самому стати ослом, і летіти на тряскім і небезпечнім літачку.

Ті, що здатні боротися з лихоманкою газардної гри, йдуть на концерти. В кожнім великім касино є величезні сцени з пишними виставами. Якщо ви часом дивувалися, де поділись колишні зірки, чи з ними що бува не трапилось, а може вже й умерли, то не турбуйтесь: вони живі й здорові. Всі вони тут. Мімі Гайнц й Філ Форд, після розводу, концертують удвох любесенько, так наче їх для повного щастя треба було саме розвестися. Вони побили рекорд — вже 50 тижнів не сходять зі сцени і навіть дали виставу для чотирьох сотень сліпих громадян, які реготали до сліпих сліз і божилися, що такої смішної вистави в житті не бачили...

Закінчення буде.

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

Ч. 6. ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ 1986

Степан Гавриш

Що нам принесло перше півріччя конвенційного року?

Перша половина конвенційного року вже за нами, тому і пора поставити питання, як вели організаційну працю понад 420 наших відділів в Америці й Канаді, об'єднані у 28-ох активних Округах, а при тому організаційні осяги 329-ох конвенційних делеґатів.

Про Конвенцію є зайвим згадувати тому, що про неї багато було написано на сторінках союзової преси, де обширно інформовано союзову громаду про перебіг тижневих нарад в Дітройті, а відтак про вислід виборів нового уряду, в якому зайшли дуже малі зміни. Екзекутива залишилася та сама за виїмком ліквідації виборного посту головного організатора . В Контрольній комісії зайшла та зміна, що членом її обрано автора цієї статті, а в Головній Раді обрано двох нових радних, а саме: в Канаді Леоніда Філя, а в Америці Аліка Худолія, який є наймолодший віком між усіма 25-ма членами Головного Уряду.

Поставивши — питання, що нам принесло перше півріччя конвенційного року, ми не мали на увазі аналізувати приготування до Конвенції, а відтак її перебігу, тому що про це писали почесний член Головного Уряду інж. Степан Куропась в щоденнику „Свобода", а відтак в тижневику була обширна стаття д-ра Мирона Куропася, заступника головного предсідника.

Завданням цієї статті є провести підсумки праці Союзу в організаційному аспекті. Про статистичні дані наших здобутків і втрат за цей час буде звітувати головний секретар Володимир Сохан, а ми обмежимось до загальних організаційних підсумків цього півріччя.

Оглядаючи пройдений піврічний шлях, шукаємо відповіді на основне питання: чи виконали ми свій конвенційний обов'язок у тому часі? На жаль, мусимо відповісти ні, ми не виконали нашої повинности супроти нашої установи. Нашим бажанням було здобуття 1,000 нових членів до кінця травня, себто закінчення Конвенції. Плянування було добре, реальне, бож, маючи 329 делеґатів, 25 членів Головного Уряду і 8 почесних членів Головного Уряду, розрахунок був „простий", — кожний придбає по три члени і буде „тисячка з гаком". Але дійсність показала, що всі наші заклики і прохання та апелі не увінчалися успіхом. Тому, замість придбати 1,000 членів, Головна Канцелярія Союзу одержала в передконвенційному часі та під час Конвенції 648 аплікацій від 161 делеґата, а 168 делеґатів не придбали ні одного члена. Тому не дивно, що в першому півріччі конвенційного року Головна Канцелярія УНС одержала лише 987 аплікацій нових членів, забезпечених на загальну суму 3,769.000 долярів. Подані цифри знову кажуть нам, що наші здобутки були скупі. Що торкається причин неуспіху, то їх можна назвати багато. Маємо поважне число інертних відділів, мало присвячується часу організаційній ділянці помимо того, що УНСоюз тепер має аж 18 кляс забезпечення як для молоді, так і для старших. Кляси забезпечення є дуже дешеві, а при тому Союз виплачує своїм членам найвищу дивіденду. Тому мусимо собі відверто сказати, що таким повільнм кроком, яким ми йшли в першому півріччі цього року, ми далі іти не можемо і не сміємо, якщо у нас є почуття відповідальности за майбутнє нашої установи.

Ми були б невдячними, якщо б не згадали, що в минулому півріччі чимало наших відданих секретарів й інших відділових урядовців та делеґатів працювали з посвятою, приєднуючи нових членів для Союзу. Тому прикро, що їхні здобутки мусять покривати втрати відділів, які зовсім не працювали на організаційній ниві, або працювали несистематично й замало. Згадуючи кількома словами тих союзовців , які своєю працею виказали відданість Союзові і стали прикладом для інших, перш за все, згадаємо головного радного і голову 231-го Відділу Василя Пастушка, який в першому півріччі збагатив Союз на 45 нових членів. Голова Філядельфійської Округи Петро Тарнавський, який є секретарем 375-го Відділу приєднав 20 членів, а секретар 283-го Відділу Григорій Гавришків — 16 членів. Голова Пассейської Округи і голова 42-го Відділу Іван Хомко приєднав 15 членів. 15 членів також приєднав секретар 217 Відділу — Стефан Приймак, який є касиром Округи Рочестер. По 14 членів приєднали: головний радний та голова Піттсбурзької Округи і секретар 161-го Відділу Андрій Джула, секретар Рочестерської Округи Дмитро Пристай — Відділ 217-ий і голова Контрольної комісії, голова Округи Західньої Канади та секретар 445-го Відділу мґр Іван Геврик. По 13 членів приєднали: секретар 266-го Відділу Володимир Варшона, який є касиром Обласної Округи, головний радний та голова Рочестерської Округи і секретар 316-го Відділу Володимир Гавриляк і секретарка 305-го Відділу Маргарета Гентош; по 12 членів — головний радний та голова Округи Дітройт і секретар 94-го Відділу Роман Татарський та секретар 163-го Відділу Теодор Дуда. По 11 членів придбали: голова Нюйоркської Округи і секретар 5-го Відділу Микола Хоманчук, головний контролер д-р Нестор Олесницький до 27-го і 214-го відділів, голова Нюаркської Округи і секретар 133-го Відділу Ярослав Леськів та головний радний і почесний голова Округи Торонто ред. Василь Дідюк до відділів 416-го і 418-го. А по 10 членів придбали Стефанія Гаврилюк, секретарка 88-го Відділу, Дмитро Кошильовський, предсідник 183-го Відділу, мґр Ярослав Крищталович, секретар 222-го Відділу, Евген Макар, секретар 340-го Відділу, Василь Семків, секретар 379-го Відділу, секретар 407-го Відділу Гавриїл Миськів, головна радна та голова Монтреальської Округи Текля Мороз, яка є секретаркою 465-го Відділу. До того слід додати, що в згаданому часі було поважне число союзовців, які приєднали менше 10-ти членів, і за це всім їм висловлюємо нашу щиру подяку.

Не можна поминути і союзові округи, які в першому півріччі виконали свої квоти на 100 відсотків, себто придбали половину призначеної їм конвенційної квоти. До таких належать: Філядельфійська, голова Петро Тарнавський; Рочестерська, голова головний радний Володимир Гавриляк; Олбанська, голова Павло Шевчук; Монтреальська, голова головна радна Текля Мороз, і Пассейська, голова Іван Хомко.

Назвавши п'ять округ, які за перше півріччя конвенційного року виконали свої квоти на 100 і більше відсотків, маємо надію, що й інші, а головно метрополітальні округи, підуть за їхнім прикладом. Це відноситься також і до відділів, які за 6 місяців біжучого року не придбали ще ні одного члена.

Підсумки статті „Що нам принесло перше півріччя конвенційного року?" закінчуємо закликом — проханням до всіх відділових урядовців та конвенційних делеґатів включитися в організаційну працю і допомогти Союзові придбати до кінця року стільки членів, щоб можна було покрити всі втрати, збагативши Союз новими членами.

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ — СЕКРЕТАРІ УНСОЮЗУ, ЯКІ В ПЕРШОМУ ПІВРІЧЧЮ КОНВЕНЦІЙНОГО РОКУ ПРИДБАЛИ П'ЯТЬ І БІЛЬШЕ НОВИХ ЧЛЕНІВ

231 Василь Пастушок — 45

375 Петро Тарнавський — 20

42 Іван Хомко — 15

217 Степан Приймак — 15

161 Андрій Джула — 14

217 Дмитро Пристай — 14

445 мгр Іван Геврик — 14

305 Маргарета Гентош — 13

316 Володимир Гавриляк — 13

94 Роман Татарський — 12

5 Микола Хоманчук — 11

27 д-р Нестор Олесницький — 11

133 Ярослав Леськів — 11

379 Василь Семків — 11

416 Василь Дідюк — 11

88 Стефанія Гаврилюк — 10

222 мгр Ярослав Кришталович — 10

340 Євген Макар — 10

465 Текля Мороз — 10

83 Андрій Кушнір — 9

174 мгр Атанас Сюсарчук — 9

237 Михайло Крика — 9

39 Іван Пиндус 8

88 Володимир Квас — 8

194 Михайло Юзенів 8

473 Віра Баніт — 8

59 Тарас Сливінський — 7

206 Лев Гардик — 7

30-літній ювілей „Трибуни УНС"

Чомусь ми прогавили і бодай кількома реченнями не згадали про те, що в січні ц.р. минуло 30 років від часу, коли офіційльно вийшло перше число „Трибуни УНС", як додаток до щоденника „Свобода".

Згадаючи про 30-літній ювілей „Союзової Трибуни", не маємо на увазі вичисляти всі друковані матеріяли за цей період. Про це буде писати майбутній історик, який буде приготовляти матеріяли для історії 100-річчя УНСоюзу. Ми лише згадаємо, що „Трибуна УНС" є невичерпною криницею не лише відомостей про Український Народний Союз, його національну й економічну діяльність, але також про важливу ділянку нашого господарського життя на поселеннях.

Говорячи про „Трибуну УНС" слід згадати і те, що час від часу цілі числа її були присвячені для Канадської „Трибуни УНСоюзу", або „Жіночої Трибуни", як також почесних членів Головного УНСоюзу.

Треба сказати, що за 30 років в „Трибуні УНС" були поміщені сотні статтей на різні теми як, наприклад статті до історії УНС й українського життя, культурно-освітні справи, статті на загальні теми, голоси союзовців, заклики-апелі Екзекутивного Комітету з різних нагод, як ювілейні кампанії, конвенційні кампанії, господарські справи, поради про забезпечення, нові кляси забезпечення. Трибуна секретарів (В. Сохан), фотографії чемпіонів тих, що своєю мозольною працею вкладали (й далі вкладають) цеголку за цеголкою в розбудову братньої української запомогової установи. Праця Окружних Комітетів наради в Округах і Відділах.

Промотором видавання „Трибуни УНС" під час довгих років був колишній головний секретар д-р Ярослав Падох, який особисто написав понад сотню статтей. Всі ці статті мали появитися окремим виданням, що було б побажаним.

Коли сьогодні поглянемо на пожовклі сторінки чисел „Трибуни УНС", які, до речі, зберігаються, як річники, то там знаходимо десятки, а може сотню авторів, які писали статті на різні теми, а між ними є заслужені та відомі діячі, з яких вже багато відійшли туди, " де нема ні горя, ні печалі". Для відсвіження пам'яті згадаємо деяких: Дмитро Галичин, д-р Лука Мишуга, ред. Антін Драган, Роман Слободян, Григорій Герман, д-р Володимир Ґалан, інж. Володимир Косар, Микола Давискиба, Марія Малевич, Юлія Баволяк, Олена Штогрин, Петро Пуцило, Іван Кокольський, Володимир Гірняк, Богдан Зорич, Іван Іванчук, Тарас Шпікула, Дмитро Шмаґала, Володимир Дідик, Іван Олежинський, Микола Дербуш, Петро Головачук і багато, багато інших.

Також згадаємо декого із тих союзовців, які збагачували й далі час від часу збагачують „Трибуну УНС" своїми цікавими статтями. Як вже було сказано, то раніше д-р Ярослав Падох писав по кілька статтей до кожного числа „Трибуни".

Тепер перід веде все ще молодий духом почесний член Головного Уряду інж. Степан Куропась, який досить цікаво пише на різні союзові й громадські теми. А далі слідують Марія Демедчук — Чучман, Марія Душник, д-р Анна Чопик, д-р Іван Флис, Володимир Сохан, д-р Василь Палідвор, мгр Іван Скочиляс, Володимир Запаранюк ред. Василь Дідюк, мгр Іван Геврик, Стефан Женецький, автор цієї статті й багато, багато інших союзовців, статті яких появлялись на сторінках „Трибуни".

Як вже було сказано, всі числа Союзових Трибун зберігаються в архівах адміністрації „Свободи" і їх часто оглядають прогульковці та інші відвідувачі Головної Канцелярії Союзу.

(с.г.)

УКРАЇНЦІ! НАШОЮ МЕТОЮ Є ЗАБЕЗПЕЧИТИ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ КОЖНОГО УКРАЇНЦЯ І УКРАЇНКУ, ЯКІ ЖИВУТЬ В АМЕРИЦІ Й КАНАДІ!

242 Йосип Чабан — 7

292 Стефанія Федик — 7

434 Олександра Дольницька 7

452 Наталія Шуя — 7

13 Павло Шевчук — 6

34 інж. Лев Блонарович — 6

70 Микола Шеремета — 6

407 Василь Шаран — 6

439 Володимир Зацерковний — 6

7 Гелен Словік — 5

32 Володимир Яців — 5

42 Іван Блиха — 5

47 Анна Гарас — 5

20 Роман Куропась — 5

57 Михайло Савків — 5

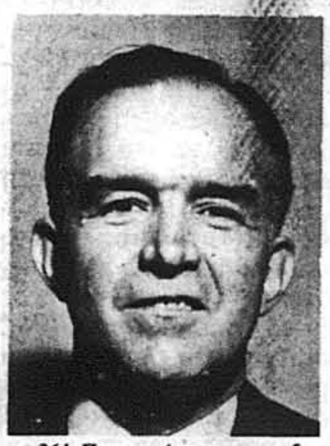

76 Юлія Демчук — 5

127 Марія Гаравус — 5

183 Петро Залуга — 5

214 Омелян Твардовський — 5

245 Михайло Мартиненко — 5

261 Петро Аркотин — 5

321 Дмитро Цюх — 5

327 Володимир Шпачинський — 5

349 Михайло Захарко — 5

368 Андрій Маринюк — 5

385 Мирон Крамарчук — 5

402 Анна Бурій — 5

403 Марія Нечай — 5

Знімок не прислали: 283 Григорій Гавришків — 16; 266 Володимир Варшона — 13; 163 Теодор Дуда — 12; 407 Гавриїл Миськів — 10; 479 Ярослав Гречка — 9; 216 Богдан Одежинський — 8; 56 Петро Когут — 7; 86 Іван Сєрант — 7; 96 Микола Драпала — 6; 240 Володимир Семків — 6; 377 Осипа Михайленко — 6; 423 Юлія Назаревич — 6; 165 Марія Пелехата — 5; 178 Володимир Мигаль — 5; 274 Гелен Сенидяк — 5; 327 Зеновія Зарицька — 5; 338 Ольга Пішко — 5; 422 Василь Євтушенко — 5; 450 Євстахія Мілянич — 5.

80-ліття д-ра Юрія Цегельського

Для відзначення 80-літнього ювілею д-ра Юрія Цегельського його молодша дочка мгр Ольга Цегельська, влаштувала 10-го липня ц.р. дуже успішну зустріч в Голідей Інн у Маямі Біч, Фла. В приязній атмосфері засіли за один стіл родина, приятелі та представники тих організацій, з якими він співпрацював у Маямі під час свого 13-літнього перебування на Фльориді. Вітали його, гратулювали та бажали многих, здорових і щасливих літ: головний радний Українського Народного Союзу та голова Об'єднання Українських Організацій, як відділу Українсько-Американської Координаційної Ради в Маямі проф. Тарас Максимович із дружиною Анею, від Товариства Старших Віком і Кредитової Кооперативи — Микола Ракуш, від 17-го Відділу Союзу Українок Америки — Ірина Ракуш. 368-ий Відділ УНСоюзу, в якому Ювілят на протязі 7

Д-р Юрій Цегельський

років був секретаром, репрезентували колишній голова Відділу Ольга Максимович і теперішній секретар Андрій Маринюк із дружиною Любою, яка співпрацювала з д-ром Цегельським у Кредитовій Кооперативі, а тепер заступала Сестрицтво при українській католицькій парафії. Катерина Годівська репрезентувала Українських танцюристів Маямі та Організацію Американці в Обороні Людських Прав в Україні; організацію Українська Молодь за Збереження Української Культури заступав Зенон Осташ.

Вероніка Цегельська, дружина Ювілята, подала коротку біографію Ювілята з підкресленням його особливого заінтересування українським Пластом, членом якого він був від ранньої молодости, та його діяльність, зокрема в курені „Лісових Чортів" як на рідних землях, так і на еміграції. В біженецькому таборі в Ляндеку, Австрія, він перший відновив діяльність Українського Пласту. У Філядельфії був 8 років головою Станичної Пластової Ради, чотири роки заступником головного булавного Пластового Сеніорату, а відтак головним булавним Пластового Сеніорату. Ще студентом у Львові був він членом ветеринарного товариства „Ватра" і після приїзду до Філядельфії заклав Відділ Товариства Українських Ветеринарних Лікарів та був його головою на протязі п'яти років. Ювілят був знавцем українських театрів і як на рідних землях, так і в Америці написав ряд статтей із театральною та іншими тематиками.

Тепер д-р Ю. Цегельський приготовляє до друку працю про Камінку Струмілову та історію роду Цегельських із особливою характеристикою свого діда о. декана шамбеляна Цегельського та про політичну діяльність свого батька, посла до австрійського парляменту, одного з будівничих української держави, її міністра закордонних справ д-ра Лонгина Цегельського.

Цю зустріч не тільки заініціювала, але й дуже вдало провела мгр Ольга Цегельська. З нагоди цього ювілею зібрано 390 дол. на Організацію Оборони Людських Прав в Україні.

Після вечері присутні мали ще приємність вислухати концерт піяністки Таїси Богданської.

Михайло Ковальчук

Увага! Увага!

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

прийме негайно на різні околиці Америки і Канади

ОБЛАСНИХ ОРГАНІЗАТОРІВ

Постійна праця. Запевнена платня. Соціяльне життьове забезпечення. Пенсійний фонд. Вакації.

Досвід продажу життьового забезпечення побажаний. Інших перевишколимо. Скористайте з цієї нагоди без ніяких зобов'язань.

ЗГОЛОШУЙТЕСЯ ЛИСТОВНО або ТЕЛЕФОНІЧНО

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
P.O. Box 17A — 30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303
Тел.: (201) 451-2200.

ГРОМАДЯНИ! Негайно зверніться до місцевого секретаря чи організатора УНСоюзу, або пишіть прямо до Головної Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Сіті за інформаціями про Союзове забезпечення. Пам'ятайте про народну приповідку: БЕРЕЖЕНОГО ГОСПОДЬ БЕРЕЖЕ!

Нові кляси забезпечення УНС

На сторінках союзової преси, а головно союзової Трибуни, було повідомлення про це, що з днем 1-го грудня 1985 року для вдосконалення своєї понад 90-річної забезпеченевої служби українській громаді в ділянці життьового забезпечення Український Народний Союз впровадив дві нові кляси з одноразовою вкладкою. Це є грамоти в клясі W (ціле життя) і Ендовмент — 65 (Е-65).

Як у клясі W на ціле життя, так і Ендовмент 65 сума забезпечення починається від 2,000 долярів. Отже, не можна набути на 1,000 долярів, а натомість можна набути на вищі суми, як 3,000, 5,000, 10.000, 25,000, 50,000, дол. й більше.

В клясі на ціле життя приймається членів від двох місяців до 70 року життя, а в клясу Ендовмент 65 приймається від двох місяців до 55 року життя. Коли згадуємо про те, що УНСоюз впровадив вдосконалення забезпеченевої служби для своїх членів, а тим самим і української громади, то найкращим доказом цього служить те, що забезпечення в клясі на ціле життя можуть набути старші віком особи аж до 70 року життя, якщо вони є в доброму стані здоров'я. А говорячи про „одноразову вкладку", то це також належить до поліпшення служби нашим землякам. Бож коли добре приглянутися поданим внизу таблицям, то не хочеться вірити, що за суму 200 чи300 долярів, заплативши одну вкладку — є спокій на ціле життя. Не буде секретар Відділу докучати, що вкладка не заплачена, а головно тоді, коли є інші родинні видатки.

Важливим є і те, що, заплативши одну вкладку і одержавши грамоту на 2,000 долярів чи більшу суму забезпечення, людина має душевий спокій, що коли б, не дай, Боже, раптово настигла смерть, то не буде тягарем для родини. Також до позитивів належить і те, що обидві нові кляси мають зворотні вартості, які з кожним роком зростають, і власники грамот можуть у любий час вибрати нагромаджену резерву.

Слід згадати, що нова Кляса Е-65 є дуже корисною для дітей чи внуків, бож це є найкраща нагода „зв'язати" їх з такою братською установою, якою є УНСоюз. Заплативши лише одну вкладку — кілька сот долярів, діти чи внуки залишаться членами УНСоюзу на довгі роки. До того вони будуть управнені одержати беззворотні стипендії Союзу навіть і 1,000 чи більше долярів, якщо поступлять на студії до коледжу чи університету. Матимуть знижку ціни за перебування на Союзівці й інше.

Обраховуючи належність за забезпечення нових кляс, де є ціна за 1,000 долярів, належить вимножити через число „тисяч" скільки аплікант бажає купити забезпечення, а вкінці додати до цієї суми 10.00 долярів, як оплату адміністраційних видатків. (Вік 10 років, кляса Е-65 84.00 + 84.00 дол =168.00 дол + 10.00 долярів — разом належність за 2,000 долярів забезпечення виносить 178.00 долярів).

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
SINGLE PREMIUM LIFE PLAN

SINGLE PREMIUMS PER $1,000 INSURANCE
(add $10 "policy fee" to premium for certificate)

Issue Age	Single Premium per $1,000	Issue Age	Single Premium per $1,000
0	$49	35	$176
1	51	36	184
2	52	37	192
3	53	38	200
4	55	39	209
5	56	40	217
6	58	58	227
7	60	42	236
8	62	43	246
9	64	44	256
10	67	45	267
11	69	46	277
12	72	47	288
13	74	48	300
14	77	49	311
15	80	50	323
16	83	51	336
17	86	52	348
18	90	53	361
19	93	54	374
20	97	55	387
21	100	56	401
22	104	57	414
23	108	58	428
24	112	59	442
25	117	60	456
26	122	61	471
27	127	62	485
28	132	63	499
29	137	64	514
30	143	65	528
31	149	66	543
32	155	67	557
33	162	68	572
34	169	69	586
		70	600

MINIMUM FACE AMOUNT: $2,000

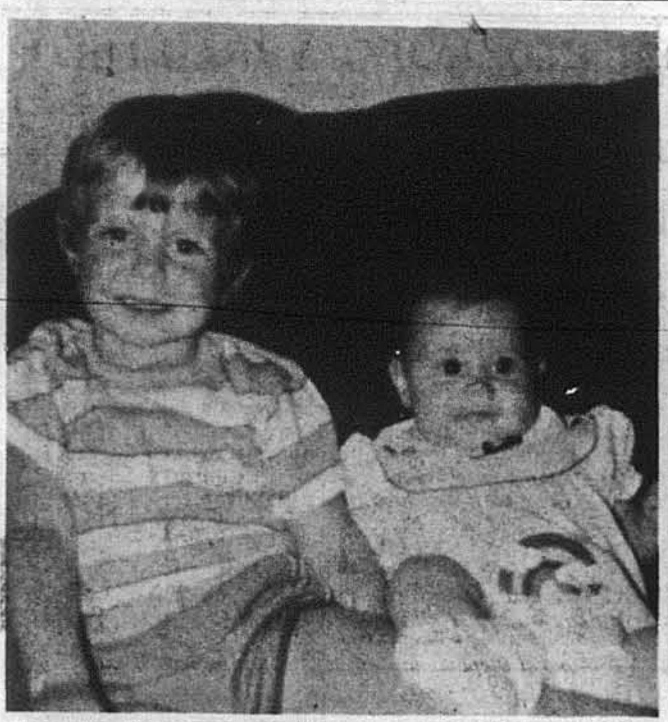
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
SINGLE PREMIUM ENDOWMENT AT 65 PLAN

SINGLE PREMIUMS PER $1,000 INSURANCE
(add $10 "policy fee" to premium for certificate)

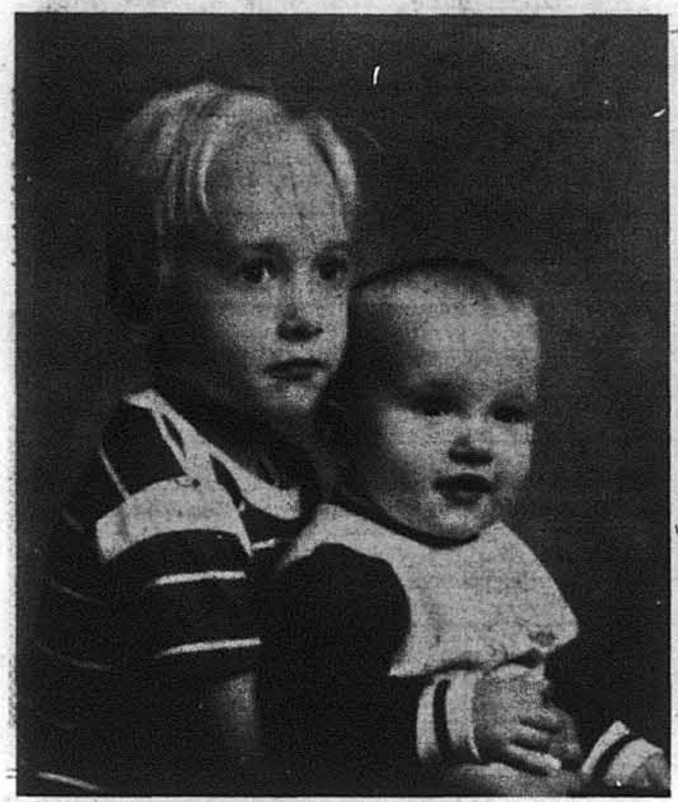
Issue Age	Singe Premium per $1,000	Issue Age	Single Premium per $1,000
0	$59	28	178
1	61	29	186
2	63	30	195
3	65	31	204
4	67	32	213
5	69	33	223
6	72	34	234
7	75	35	$245
8	77	36	256
9	81	37	269
10	84	38	281
11	87	39	295
12	91	40	309
13	95	41	323
14	99	42	338
15	103	43	354
16	107	44	371
17	112	45	388
18	116	46	406
19	121	47	425
20	126	48	445
21	132	49	466
22	137	50	488
23	143	51	510
24	150	52	534
25	156	53	559
26	163	54	585
27	171	55	613

MINIMUM FACE AMOUNT: $2,000.

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

Наталія Катерина Ласій, нова членка 371-го Відділу УНСоюзу в Нюарку, Н.Дж., сидить зі своїм 3-річним братом Данилком, який вже раніше став членом УНСоюзу. Наталію К., доню Мілька і Лесі Ласій, вписали в члени УНСоюзу бабця Павлина і дідунь Мирослав Дереш, який є секретарем 371-го Відділу УНСоюзу.

Йосиф Михайло Ґаховський на колінах свого брата Роберта, сини Марії і Петра Ґаховських, нові члени 183-го Відділу УНСоюзу в Дітройті, Миш. Забезпечення для внуків придбали бабуня Ольга і дідуньо Богдан Ґаховськi. Вся родина Ґаховських і Микушів є членами УНСоюзу.

Джейсон А. Нілсон, син Ґері та Ірени Нілсон, новий член 217-го Відділу УНСоюзу в Рочестері, Н.Й. Свого внука Джейсона вписали в члени УНСоюзу Стефан і Текля Приймаки. Дідо Стефан Приймак є секретарем 217-го Відділу УНСоюзу.

Катруся Павлина Приймак, доня Яромира Юрія та Світлани Приймак (Білецької), нова членка 217-го Відділу УНСоюзу в Рочестері, Н.Й. Вписала Катрусю в члени УНСоюзу Анастазія Марія Смеречинська, рідна тета її батька Яромира.

Олександер Я. Бриндзя, син д-ра Тараса і Христини Бриндзів, новий член 371-го Відділу УНСоюзу в Нюарку, Н. Дж. Вписали свого внука Олександра в члени УНСоюзу д-р Ярослав і д-р Дарія Миндюки.

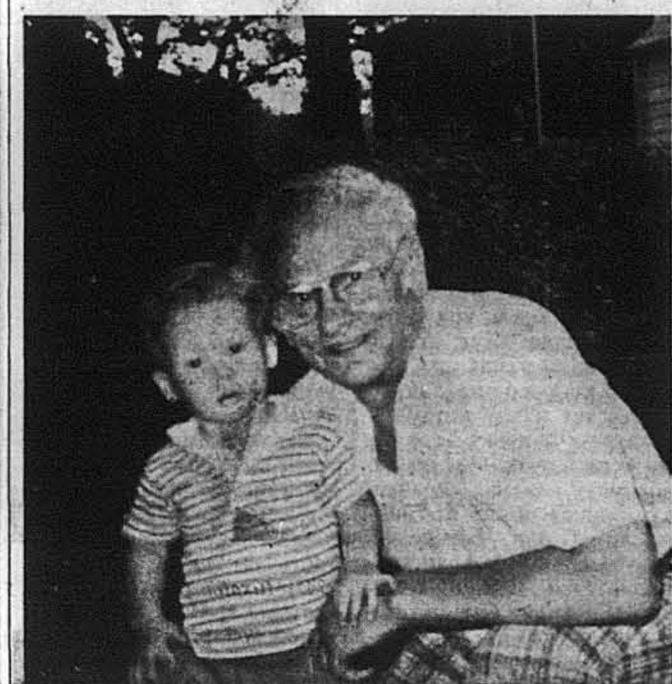
Ліліяна Моніка Яворська, доня Олександра та Данусі Яворовських, нова членка 217-го Відділу УНСоюзу в Рочестері, Н.Й. Вписала свою внучку Ліліяну в члени УНСоюзу її бабця Осипа Яворська.

Марта Христина Ласій, наймолодша членка 371-го Відділу УНСоюзу в Нюарку, Н. Дж. Вписали в члени УНСоюзу свою доню Марту Христину батьки Анатоль і Роксоляна Ласії.

Ляриса Мішел Бел, доня Софії та Річарда Бел, нова членка 287-го Відділу УНСоюзу, в Джерзі Сіті, Н. Дж. Вписала в члени УНСоюзу свою доню Софія Бел з Ендвел, Н.Й.

Стефан М. Іваник, новий член 70-го Відділу УНСоюзу в Джерзі Сіті, та його дідо Василь Іваник, який вписав свого внука в члени УНСоюзу.

Дзвіня Макар та її син Петрусь, нові члени 183-го Відділу УНСоюзу в Дітройті, Миш. Вписала їх в члени УНСоюзу мама — бабуся Ольга Макар, яка є членом УНСоюзу.

Христофер Михайло та Олександер Петро Білий, сини Марусі і Михайла Білих, нові члени 39-го Відділу УНСоюзу в Сиракюзах, Н.Й. Вписали своїх внуків в члени УНСоюзу Анна і Володимир Бугаї, також члени 39-го Відділу УНСоюзу.

ТІЛЬКИ 2 ЦЕНТИ ДЕННО

коштує

$5,000 — $10,000

забезпечення

АКЦИДЕНТОВОЮ ГРАМОТОЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Такі низькі вкладки для нових грамот Акцидентового Забезпечення, виданих після 1-го жовтня 1983 року, виносять:

$6.50 .... річно

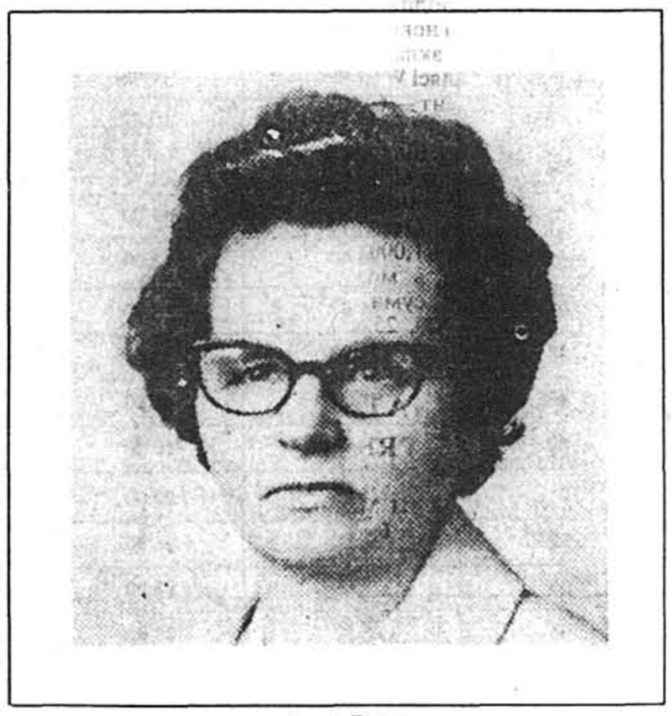
$3.35 .... піврічно

$1.75 .... квартально

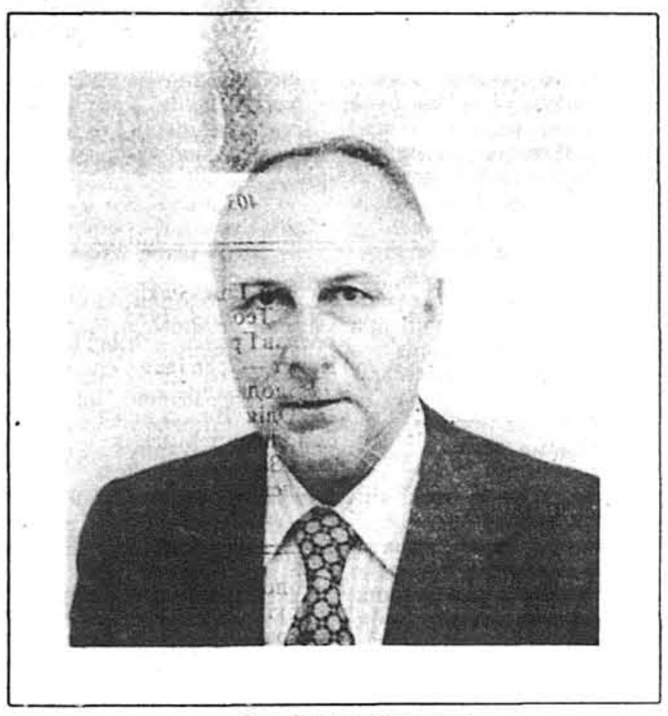
.60 .... місячно

для всіх членів у віці 16 до 55 років.

УНС має двох нових почесних членів Головного Уряду

Анна Гарас

Д-р Богдан Гнатюк

У культурному світі, а зокрема у війську прийнято засаду, що коли вояк совісно і чесно виконував свої вояцькі обов'язки під час миру чи війни і коли для нього прийшов час на заслужений відпочинок, йому видають посвідку — грамоту, що його почесно звільнено від активної служби, але він і надалі залишається в іншій ролі служити своїй батьківщині. Це можна б сказати й про двох довголітніх та заслужених членів Головного Уряду УНСоюзу д-ра Богдана Гнатюка і Анну Гарас, яких почесно звільнено від прикладного виконування ними обов'язку головного контролера і головної радної, а натомість заслужено обрано їх під час 31 Конвенції на почесних членів Головного Уряду.

Згадуючи новообраних почесних членів не можна поминути того, щоб не відмітити цікавого збігу обставин їхнього „зв'язання" з Батьком Союзом. Як д-р Богдан Гнатюк, так і Анна Гарас були обрані перший раз делеґатами на 26 Конвенцію, яка відбулася в Чикаґо 1966 року. Делеґатом д-р Б. Гнатюк був обраний від 153-го Відділу в Філядельфії, а А. Гарас — від 47-го Відділу в Бетлегемі. Під час згаданої Конвенції д-ра Б. Гнатюка делеґати вибрали першим заступником голови конвенційної президії.

На 27-ій Конвенції, яка відбулася 1970 року в Кліввленді знову були її учасниками д-р Б. Гнатюк і А. Гарас, де вже були кандидатами до Головного Уряду. Д-р Б. Гнатюк був кандидатом на члена Контрольної Комісії, а А. Гарас — кандидатом на пост головної радної. Тому що вони вже були відомі союзовій родині як активні союзовці, д-ра Б. Гнатюка обрано до Контрольної Комісії 3-ім із 5-ох членів, а А. Гарас - на головну радну шостою із 14-ти головних радних. Відтак під час наступних конвенцій, а саме: 28-ої, що відбулася в Філядельфії 1974 року, 29-ої, яка відбулася в Піттсбурґу 1978 року та 30-ої, що відбулася в Рочестері 1982 року делеґати заслужено їх перевибрали на згадані пости.

Під час останньої 31-ої Конвенції, яка відбулася в Дітройті цього року, конвенційні делеґати, взявши під увагу великі заслуги праці на союзовій ниві д-ра Богдана Гнатюка і Анну Гарас одночасно обрали їх знову почесними членами Головного Уряду на ціле їхнє життя.

Коли б ми хотіли аналізувати працю новообраних почесних членів Головного Уряду, то про це можна б написати дуже багато. Всі знаємо, що д-р Б. Гнатюк був активним не лише в союзовій праці на пості головного контролера, члена Стипендійної Комісії, члена Управи Окружного Комітету Філядельфійської Округи, голови 153-го Відділу в Філядельфії, але у той же час він займав й далі займає ключеві позиції у центральних суспільно-громадських і політичних установах. До того він є науковець — педагог, професор університету.

Анна Гарас є відома союзовій родині, як одна чи не з найбільш успішних секретарок-жінок, яка була багато разів, як „союзова зірка", відзначена різними союзовими нагородами за організаційні успіхи. Про її успіхи свідчить те, що 47-ий Відділ, секретаркою якого вона стала 1965 року, нараховував 17 членів, а тепер він має понад 450 членів. Вона була також й далі є активною у громадських установах, а головно жіночих, де належить го Головної Управи ОЖ ООЧСУ.

Слід згадати і те, що як д-р Богдан Гнатюк, так і Анна Гарас були справжніми союзовцями. Їхня рука була завжди високо піднесена як на річних нарадах Головного Уряду, так і конвенціях під час голосування, коли вирішувались важливі справи для розвитку й добра Союзу.

Як д-р Богдан Гнатюк, так і Анна Гарас не відійшли від союзової праці, а далі залишилися на своїх постах і у відділах, і в Округах. Анна Гарас є далі головою Лігайвеллійської Округи і секретаркою 47-го Відділу в Бетлегемі, а д-р Богдан Гнатюк і далі належить до Управи Філядельфійської Округи і є головою 153-го Відділу в Філядельфії.

с.г.

LIMITATIONS OF AGES AND AMOUNTS FOR NON-MEDICAL INSURANCE

Effective January 1, 1983

New limitations will be in effect from January 1, 1983, for maximum amounts of non-medical insurance at various ages. With these changes, approved by the Supreme Executive Committee, persons in good health may submit non-medical applications for the following maximum amounts of insurance:

$50,000 to age 40

25,000 to age 45

10,000 to age 50

5,000 to age 55

3,000 to age 60

1,000 to age 65

There is no limit to the amount of insurance with a medical examination except where limited by some state laws.

ПРО КОНВЕНЦІЇ УНС ТА ЇХ ЗНАЧЕННЯ

Конвенції Українського Народного Союзу завжди були головними етапами в розвитку не тільки самого Союзу, але і всієї Української Громади в Новому Світі. Чого можна очікувати від перебігу і рішень та висліду кожної чергової конвенції цієї найстаршої і найбільшої української установи у Вільному Світі, базуючись на досвіді минулого?

Інформації про це знайдете у виданій безпосередньо перед 30-ою Конвенцією книжці **А. ДРАГАНА.**

У ДЗЕРКАЛІ КОНВЕНЦІЙ УНС

У книжці, крім вступної загальної характеристики усіх попередніх 29 конвенцій, подано основні інформації про них:

- де і коли вони відбулися,
- скільки було делеґатів,
- який у тому часі був організаційний і фінансовий стан УНС,
- які важливіші рішення винесено та кого обрано до проводу.

Книжка ілюстрована, має 72 сторінки і коштує ТІЛЬКИ ЧОТИРИ ДОЛЯРИ.

Замовляти в книгарні „Свободи"

"SVOBODA" BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N. J. 07302

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку

НОВІ МЕЖІ ВІКУ ТА СУМ ПРИ ЗАБЕЗПЕЧУВАННІ БЕЗ ЛІКАРСЬКИХ ОГЛЯДИН

Важні від 1-го січня 1983 р.

З 1-им січня 1983 р. ввійшли в силу нові межі віку та максимальні суми забезпечення, на які можна вносити апплікації без лікарських оглядин. Із цією зміною, апробованою рішенням Головного Екзекутивного Комітету, особи в доброму стані здоров'я можуть вносити апплікації на забезпечення без лікарських оглядин в ось таких межах сум забезпечення та віку:

$50,000 до віку 40 років

25,000 до віку 45 років

10,000 до віку 50 років

5,000 до віку 55 років

3,000 до віку 60 років

1,000 до віку 65 років

Сума забезпечення з лікарськими оглядинами не має обмежень, за вимком законних у деяких стейтах.

Дев'ятий З'їзд дрогобичан

Той Другий Бич, або Дрогобич,
Іще й до цих часів живе.
Юрій Кругляк „Бунякова облога"

За народним переказом, поблизу города Бича, що його знищив був татарський хан Шолудивий Буняк, виросло нове місто — Другий Бич, а коротко кажучи, Дрогобич. Це місто, разом із сучасними містами Бориславом і Трускавцем, з містечками Мединичами, Підбужжем і Стебником та близько шістдесятьома селами колишнього Дрогобицького повіту, ще й досі живе в серцях уродженців і колишніх жителів землі, яких доля розкинула по світі. В Америці, де їх поселилося найбільше, і досі існує їхня активна земляцька організація, Центральний Комітет Дрогобиччини, який видав уже три томи регіонального збірника „Дрогобиччина — Земля Івана Франка" й організує традиційні з'їзди дрогобичан. Ці з'їзди відбуваються щодва роки на одній з великих українських осель відпочинку й раз на чотири роки вибирають Управу Центрального Комітету.

Дрогобицький ратуш сьогодні

Дев'ятий З'їзд дрогобичан, який відбувся в суботу 21-го й у неділю 22-го червня ц.р., був присвячений Іванові Франкові з нагоди його подвійного ювілею — 130-их роковин з дня народження й 70-их роковин з дня смерти. Для дрогобичан він був першою нагодою набути третій том збірника, який саме вийшов з друку, і це, мабуть, було причиною, що їх на цьому з'їзді було більше, ніж на попередньому. Всіх учасників було цим разом понад сто (103 особи, які зареєструвалися, а декілька незареєстрованих).

Програма з'їзду складалася, як звичайно, з двох частин — ділової й розважальної.

Ділові наради

З'їзд відкрив голова Центрального Комітету дрогобиччини інж. Володимир Осередчук. Радість дрогобичан з приводу появи третього тому їхнього регіонального збірника він передав словами Івана Франка, цитуючи дві строфи з його поеми „Великі роковини". На його заклик присутні, вставши з місць, ушанували пам'ять чотирнадцятьох відомих дрогобичан, які померли в діяспорі протягом останніх чотирьох років, і відмовили молитву за їхні душі й за успіх з'їзду.

Нарадами з'їзду керувала президія. Її головою вибрано д-ра Івана Куйдича, а секретарем — Марію Підгородецьку-Зілинську. Звітували члени Управи Центрального Комітету Дрогобиччини — голова інж. В. Осередчук, секретар Микола Курчак і скарбник Роман Микита, редактор третього тому „Дрогобиччини — Землі Івана Франка" мгр Адольф Гладилович і голова Контрольної комісії мгр Володимир Яців.

У звіті голова згадав загально про діяльність Центрального Комітету за його шістнадцятирічного головування, а далі подав, що від Сьомого З'їзду дрогобичан, який відбувася 18-го і 19-го вересня 1982 року на „Верховині" й вибрав теперішню Управу. Управа мала 10 засідань, зорганізувала два з'їзди дрогобичан, вислала кількасот листів — запрошень на з'їзди й прохань про пожертви на третій том, взяла участь у П'ятому з'їзді Товариства „Бойківщина", який відбувся 1983 року на Союзівці тощо. Голова, який був також технічним редакторм третього тому, говорив про фінансові труднощі, які треба було побороти, щоб видати його друком. Він сказав, що через те, що зібраних пожертв не вистачало, щоб вчасно заплатити кошти друку книжки, прийшлося усунути з неї 100 сторінок набраного вже тексту й зменшити її тираж з 500 до 300 примірників. Після того, Управа, і зокрема її голова, посилили акцію збирання пожертв на друк. Хоч були такі, що і далі не реагували на прохання про пожертву, інші поспішили з допомогою й, таким чином, удалося своєчасно зібрати потрібну суму. Свій звіт голова закінчив уривком з Франкової поеми „Мандрівнича хроніка". Уривок, що починається словами „Тут наша мандрівка кінчиться, брати", наче символізував закінчення шістнадцятирічної „мандрівки" промовця на становищі голови Центрального Комітету Дрогобиччини". Дальший хід нарад виявив, що ця „мандрівка" ще незакінчена, бо дев'ятий З'їзд дрогобичан перевибрав на дальших чотири роки дотеперішню Управу з інж. В. Осередчуком на чолі.

В дружній атмосфері

Як звичайно, з'їзд був для дрогобичан, яким обставини дозволили приїхати, доброю нагодою ще раз зустрітися, згадати разом своє безповоротнє дрогобицьке минуле й колишніх друзів та знайомих. Ввічливі працівники Союзівки з її управителем Володимиром Квасом, який, до речі, і сам став дрогобичанином, одружившися з дрогобичанкою, зробили все, що могли, щоб учасники з'їзду почувалися в їхній оселі якнайкраще. До скріплення дружньої атмосфери багато причинилися спільні обіди, сніданок і особливо вечеря-бенкет у привітній, удекорованій в українськоу стилі їдальні. Програмою бенкету вміло керував мгр В. Яців. Почесним гостем дрогобичан на бенкеті був о. крилошанин Ярослав Шуст, який у тому часі заступав на Союзівці її хворого пароха.

Під час з'їзду відбувся розиграш дарунку подружжя Берегуляків — великого портрету Івана Франка, який намалював артист-маляр Остап Берегуляк. Портрет виграла артистка-малярка й мистецтвознавець Ярослава Стеців і подарувала його Центральному Комітетові для повного розиграшу на наступному з'їзді дрогобичан.

Перший день з'їзду закінчила танцювальна забава з участю оркестри „Звуки України" під мистецьким керівництвом інж. В. Осередчука.

В неділю вранці дрогобичвани зібралися в оригінально побудованій дерев'яній каплиці св. Володимира. Вона була замаєна кленовим гіллям, бож це була клечальна неділя, Зелені Свята за старим календарем. Дрогобичани разом з іншими вірними заповнили церкву і взяли участь у Службі Божій, яку відправив о. Я. Шуст. З нагоди проповіді він привітав учасників з'їзду, згадавши при цьому їхнього великого земляка Івана Франка.

Вечір на пошану Івана Франка

Про цей вечір, який відбувся в суботу після бенкету, варто окремо згадати. Його програму виконано виключно власними силами, тобто силами дрогобичан і членів їхніх родин.

Виконавцями музично-вокальної програми вечора були — десятилітній піяніст, внук Меланії Попович-Кривокульської й правнук учителя дрогобицької гімназії Дометія Поповича Роман Андрій Мицькевич, оперовий співак, баритон, син Галини Кравців Ігор Даріян Кравців і гітарист-віртуоз, голова Центрального Комітету Дрогобиччини, інж. В. Осередчук. Р. А. Мацькевич заграв „Для Елізи" Бетговена, „Їхав козак за Дунай" в аранжуванні Р. Савицького й „Брейкерз" Томпсона. І. Д. Кравців виконав, у фортепіяновому акомпаньяменті Тані Поташко шість пісень — „Безмежнеє поле" І. Франка, музика М. Лисенка, „Ллєть ся море" О. Олеся, музика О. Бобикевича, „Скажи мені" В. Сосюри, музика П. Гайдамаки, дві італійські пісні — „Вернись у Сорренто" й „О, сольо міо" та еспанську фантазію „Ґранада". Інж. В. Осередчук заграв на клясичній гітарі „Розвійтеся з вітром" І. Франка, муз. Г. Майбороди, і „Тарантеллю" муз. Ґодля.

Програма включала також деклямації віршів про рідні сторони І. Франка. Ніна Куйдич прочитала уривки з його поем. „Мандрівнича хроніка" („Преславнеє місто Дрогобич — ади!...") і „Нове життя" („Погідна ніч в підгірськім краю..."), а Ольга Осередчук — „Бунякову облогу" зі збірки „На крилах леґенд" Юрія Кругляка.

Вечір закінчив зворушливою доповіддю односельчанин великого Каменяра, інж. Константин Ґоздава-Дидинський про їхнє рідне село Нагуєвичі, тепер село Івана Франка. Поділившись із слухачами уривками своїх спогадів про це село й польські знущання над його населенням, доповідач підкреслив, що „в цьому національному українському горю лише надія на поміч Божу та пророчі Франкові слова держали на дусі його рідне село".

Мистецька виставка

До збагачення й урізноманітнення програми з'їзду причинилася також цікава виставка картин і кераміки Я. Стецців і її доповідь про розвиток української культури від кам'яної доби до сучасности. Ярослава Кушніревич-Стецців, дружина Андрія, брата покійного артиста-маляра Степана Стецева, закінчила з успіхом малярство й рисунок в Інституті Технології та графіки в університеті в Рочестері, Н. Й., де вивчала також кераміку, ткання, поливу на міді й психологію. Її твори — картини, кераміка, мідь і тканини в кількох музеях та приватних колекціях. Свою доповідь на з'їзді вона переплітала показом діяпозитивів. Шкода тільки, що виставка й доповідь відбулися аж у неділю після Служби Божої в обідову пору, коли кінчався з'їзд, і тому багато учасників не могли вже скористати з цієї нагоди ознайомитися з мистецькою творчістю Ярослави Стецців і її думками про українську культуру.

Третій том „Дрогобиччини — Землі Івана Франка"

З'їзд проходив під знаком появи солідного, багатоілюстрованого, 560-сторінкового третього тому „Збірника географічних, історичних та етнографічно-побутових і мемуарних матеріялів — Дрогобиччина — Земля Івана Франка". Книжка є виданням Комісії реґіональних дослідів і публікацій, яку очолює проф. д-р Василь Лев, 45-им томом „Українського Архіву" Наукового Товариства ім. Шевченка. Вона, напевно, скоро стане бібліографічною рідкістю так, як нею став перший том „Дрогобиччини", який уже давно розійшовся, і другий, з якого залишилося вже невелике число примірників.

Третій том „Дрогобиччини" можна замовити, посилаючи 27 амер. долярів на адресу:

Mr. W. Oseredczuk,
21 Collins St., Cranford,
N.J. 07016, U.S.A.

А. Гладилович

Вступайте в члени
Українського Народного Союзу

ТЕРМІНОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

На сторінках союзової преси, а головно „Союзової Трибуни", було повідомлення про це, що з днем 1-го жовтня 1983 року УНСоюз для поліпшення своєї 92-річної служби українській громаді в ділянці життьового забезпечення, знизив ціну членських вкладок у клясі термінового забезпечення. Цю знижку впроваджено тому, щоби дати нагоду всім членам, як і не-членам набути забезпечення на високі суми за низьку ціну у своїй українській братській установі і тим самим забезпечити кращу долю своїм рідним. Термінове забезпечення в УНСоюзу може купити кожний, а це тому, що воно є дуже дешеве. Також слід згадати, що термінове забезпечення є потрібне всім, головно молодим подружжям, що мають позички на доми (морґедж), посілості, автомобіль, крамниці чи інші підприємстава. Головно молоді батьки, які дорожать своєю родиною-діточками повинні за низьку ціну купити високу суму термінового забезпечення, яке є дуже дешеве і про це говорить залучена „таблиця вкладок". Наприклад, молода людина у віці 25 років життя може набути в УНСоюзі 20,000 долярів забезпечення з річною вкладкою 46 дол. або місячною 4 доляри. Та сама особа може купити 50,000 долярів забезпечення без лікарського бадання з річною вкладкою 115 долярів.

Дораджуємо всім читачам „Свободи" простудіювати поміщену „таблицю" вкладок, де є подані ціни на 20,000 долярів забезпечення з річною і місячною вкладкою у віці від 16-го до 55-го року життя, тобто віку, у якому кожний може купити термінове забезпечення УНСоюзу. Інформації про забезпечення уділюють союзові секретарі в Америці й Канаді, а також можна звертатися прямо до Головної Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Сити, Н. Дж.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
TERM PLAN INSURANCE
AMOUNT $20.000

PLAN T—5			PLAN T—10		
Issue Age	Annual	Monthly	Issue Age	Annual	Monthly
16	$ 40.20	$ 3.60	16	$ 42.00	$ 3.80
17	41.20	3.60	17	42.60	3.80
18	42.00	3.80	18	43.40	3.80
19	42.80	3.80	19	44.00	3.80
20	43.40	3.80	20	44.60	4.00
21	43.80	3.80	21	45.20	4.00
22	44.40	4.00	22	46.00	4.00
23	44.80	4.00	23	46.60	4.20
24	45.40	4.00	24	47.60	4.20
25	46.00	4.00	25	48.60	4.20
26	47.00	4.20	26	49.60	4.40
27	47.80	4.20	27	51.00	4.40
28	49.00	4.40	28	52.60	4.60
29	50.20	4.40	29	54.60	4.60
30	51.40	4.60	30	56.30	5.00
31	53.00	4.60	31	59.60	5.20
32	54.80	4.80	32	63.00	5.60
33	57.20	5.00	33	68.60	5.80
34	60.00	5.20	34	71.20	6.20
35	63.60	5.60	35	76.40	6.80
36	68.00	6.00	36	82.00	7.20
37	73.00	6.40	37	88.40	7.80
38	78.60	7.00	38	95.40	8.40
39	84.80	7.40	39	103.20	9.00
40	91.40	8.00	40	111.80	9.80
41	98.80	8.60	41	121.20	10.60
42	106.80	9.40	42	131.60	11.60
43	115.60	10.20	43	143.00	12.60
44	124.40	11.00	44	155.60	13.60
45	136.20	12.00	45	169.20	14.80
46	148.40	13.00	46	184.40	16.20
47	161.60	14.20	47	200.80	17.60
48	176.20	15.40	48	218.80	19.20
49	192.00	16.80	49	238.40	20.80
50	209.40	18.40	50	260.00	22.80
51	228.00	20.00	51	283.40	24.80
52	248.60	21.80	52	309.00	27.00
53	271.00	23.80	53	336.80	29.40
54	295.60	25.80	54	367.40	32.20
55	322.60	28.20	55	400.60	35.00

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно-американському континенті, для їх взаємного майбутнього.

50,000 ДОЛ. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА 11.50 ДОЛ. МІСЯЧНОЇ ВКЛАДКИ

У ВІЦІ 25 РОКІВ ЗА 11.50 ДОЛ. (МАЙЖЕ 40 ЦЕНТІВ ДЕННО) МІСЯЧНОЇ ВКЛАДКИ МОЖНА НАБУТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА СУМУ 50,000 ДОЛ., ПРИДБАВШИ 5-РІЧНУ ТЕРМІНОВУ ГРАМОТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ. ПО ІНФОРМАЦІЇ ПРОСИМО ЗВЕРТАТИСЯ ДО МІСЦЕВИХ СЕКРЕТАРІВ АБО ДО ГОЛОВНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ УНС В ДЖЕРЗІ СИТИ, Н. ДЖ., ТЕЛЕФОНУЮЧИ НА ЧИСЛО (201) 451-2200.

Вітали гостя в коледжі

Управитель Дентистичного центру Менор Джуніор коледжу Джін Драх вітає Патріярха і Кардинала Мирослава Івана Любачівського в Дентистичному центрі. На початку 1970-их років Владика Любачівський був капеляном Менор Джуніор коледжу і Сестер Чину Василія Великого. Владика Мирослав-Іван відвідав Дентистичний центр у червні ц.р. У 1947 році Сестри Чину Василія Великого основували Менор Джуніор коледж.

ПРЕДСТАВНИКИ САЛЬВАДОРСЬКОГО уряду і марксистських партизанів відбули першу зустріч в Мехіко Сиги, Мехіко, без особливих результатів. Громадянська війна в Ель Сальвадорі триває вже сьомий рік і тамошній президент Хозе Наполеон Дуарте хотів би її закінчити та розпочати процес відбудови сальвадорської економіки і підвищити життєвий стандарт населення. Партизани прийняли запрошення до переговорів Дуарте, не зважаючи на те, що вони формально не визнають його головою держави і при кожній нагоді заявляють, що він є виконавцем волі Вашінґтону в Ель Сальвадорі. Посередником у переговорах є ієрархія Римо-Католицької Церкви.

У ПАКІСТАНІ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ заколоти, масові демонстрації, зорганізовані опозиційними партіями проти теперішнього уряду президента Мохаммеда Зія уль-Гака і зудари з поліцією та військовими відділами. Участь демонстрантів у великих містах, як наприклад, в Карачі, та інших є такою масовою, що дуже часто поліція не може дати собі ради і викликає на допомогу військові ґарнізони, стаціоновані в касарнях на передмістю. Демонстранти домагаються негайного звільнення з тюрми дочки колишнього прем'єр-міністра Беназіри Бутто, яка є одночасно лідером об'єднаних опозиційних партій, щось на взірець об'єднаних партій у Філіппінах під час їхньої боротьби проти тамошнього президента Фердінанда Маркоса і його влади.

ПРОТЯГОМ НАЙБЛИЖЧИХ десяти років американська армія витратить не менш як 11 більйонів долярів на засоби протиповітряної оборони. Раніше вважали, що відповідне завдання буде виконувати зенітний пристрій Сарджент Йорк, який складається із скорострільних гармат і радару, розміщених на танку. На протязі семи років Пентаґон видав на створення цього пристрою 1.8 більйона долярів, однак у минулому році відмовився від його виробництва, бо дальність його вогню недостатня для знищення нових совєтських гелікоптерів. Тепер місце Сарджента Йорка займе бойова машина, на якій будуть розміщені зенітні гармати, ракети „земля-повітря", або комбінація гармат і ракет. Створення нового зенітного пристрою коштуватиме 3.5 біл. дол.

ПОЛЬСЬКИЙ ПОЛІТИЧНИЙ в'язень, який найдовше перебуває в тюрмі, засуджений за антидержвну активність, Ляшек Мочульскі, дістав перепустку на вихід з тюрми, на два дні, щоб взяти участь у похоронах свого батька. При тій нагоді він має в пляні перейти лікарські оглядини. Мочульскі, 56-річний в'язень, є істориком за фахом і основником нової політичної партії під назвою Конфедерація незалежної Польщі.

Д-р БОГДАН НОВАК

ЛІКАР ВНУТРІШНІХ НЕДУГ

145 Е. 15-та вул. (ріг 3-ої Авеню), Ню Йорк, Н. Й.
Medicare приймається. Тел.: (212) 533-5748

Повідомляємо, що

молодий лікар —

Д-р Борис Лоза

розпочав лікарську практику
в ділянці внутрішньої медицини
і приймає пацієнтів у повітовому шпиталі

ERIE COUNTY MEDICAL CENTER
462 Grider Street, Buffalo, N.Y. 14215,
Tel.: (716) 898-4813

МИХАЙЛО МИКОЛА БІЛИЙ,
що грав в оркестрах: „ПІОНЕРИ",
„ЧЕРВОНА РУТА" та „РУТА
І НІЧНІ МЕЛОДІЇ" та

ВОЛОДИМИР БОБЕСЬКИЙ
недавній член ансамблю „КОЛОМИЯ"
з приємністю повідомляють
про створення нової ОРКЕСТРИ

„ВЕСЕЛІ НОЧІ"

в репертуарі якої будуть найкращі
українські мелодії.

За ближчими інформаціями просимо
дзвонити:

Влодко (315) 363-7215
Михайло (315) 468-0088

„Рідна Школа"—це один із найважливіших засобів у боротьбі проти чужого оточення та впливів у теперішніх часах. Це місце, в котрім розвивається українська дитина. Вона впродовж 11-12 років тут живе, вчиться, творить і осягає знання, щоб стати на місце тих, які сьогодні працюють для неї.

Дорогу до української школи сама дитина не знайде. Її треба повести, заохотити, підкреслити вагу і користь і пояснити обов'язок її участи в ній як української дитини, народженої в чужині. І в цю дорогу провадить її вперше рідна мати і рідний батько—творці української родини, яка поза межами нашої батьківщини живе і розбуджує любов до всього нашого, українського.

Дня 14-го червня ц. р. дев'ять студентів і студенток закінчили успішно матуральними іспитами одинадцять років навчання при „Рідній Школі" ім. Тараса Шевченка в Рочестері, Н. Й. Ними були Галя Бучик, Боян Ґуран, Володимир Захарків, Богданна Зазуляк, Адра Зубіль, Леся Колцьо, Наталка Король, Адріян Кравс і Андрій Масний.

Для відзначення цього важливого моменту батьки абсольвентів вечером цього ж дня зорганізували прийняття в ресторані „Бавнті". Під гарячі оплески присутніх і в супроводі опікунки кляси Ізабелли Омецінської увійшли на залю абсольвенти—наша гордість, наша майбутність.

Святом провадила Оля Король. Після її вступного слова опікунка кляси представила абсольвентів та їх родичів. Вечерю розпочав молитвою отець Ф. Бумбарпарох церкви св. Йосафата. Після вечері слово від батьків виголосив д-р Богдан Ґуран, віддаючи признання студентам, батькам і учителям, які спільними зусиллями причинилися до осягнення цього важного моменту, до котрого повинна стреміти кожна українська родина.

„Рідна Школа" в Рочестері

Слово від ґрадуантів виголосив Андрій Масний. Він подякував учителям за їх посвяту і витривалість під час довгих років навчання. Батькам він передав щирі вислови подяки і любови за їх опіку, терпеливість і заохочування до науки. Наталка Король і Адріян Кравс склали окрему подяку і вручили подарунок опікунці кляси за її труд, опіку і допомогу в науці.

Промови виголосили також мґр Павло Маляр—інспектор Шкільної Ради, Петро Лещишин–директор школи, Ізабелла Омецінська–опікунка кляси і Дарія Елиїв —довголітня учителька цьогорічних абсольвентів.

Після промов прийшов час на роздачу свідоцтв. Директор школи разом з опікункою кляси вручили кожному студентові і студентці диплом, дарунок у формі книжечки „Історія України" від „Рідної Школи", і дарунок у формі української кераміки від опікунки кляси. Милою несподіванкою для студентів був грошовий подарунок в сумі 25 долярів для кожного абсольвента від Українського Народного Союзу. Вечір закінчено молитвою, переведеною отцем Маріо з церкви св. Йосафата.

Треба згадати, що більшість наших абсольвентів взяло участь у „ріґженс" іспитах з українознавчих студій, ухвалених через Ню Йорк Стейт Борд оф Едюкейшен. За це складаємо їм окреме признання. В нинішніх часах нелегко є здобути те, що здобули наші цьогорічні абсольвенти. Труднощів і перешкод на кожному кроці було багато. У чужому середовищі наші цьогорічні абітурієнти перебороли всі перешкоди і добилися до тої мети, до котрої повинна стреміти вся українська молодь. Віримо, що наші цьогорічні абсольвенти використають засвоєне знання для добра нашого поневоленого народу, а головне для зберігання і продовження своєї української ідентичности.

О. Король

Літо на Союзівці

Літо на Союзівці проходить весело, голосно і цікаво. Вдень — теніс, басейн, відбиванка. А кожний вечір приносить приємну і різноманітну розвагу.

В середу — вечір самодіяльности, де кожний учасник, по своїм здібностям,写писується перед присутніми. В середу 6-го серпня в програмі брали участь: Адріяна Хомут з Ютики, 10 років. В її програму входила: деклямація — „Лист з України", пісня „На світанку", гра на скрипці і фортепіяно. Мама Галина акомпаньовала на фортепіяні. Оксана Козира з Ірвінґтону грала на фортепіяно. Працівники Оселі Андрій Демус і Тоні Піттар прегарно заграли на мандоліні і на гітарі „Місяць". Бандурист Роман Левицький заграв три мелодійні, настроєві пісні, присвячуючи їх пластунам, начальному пластунові Юрієві Старосольському і трагедії в Чорнобилі.

На закінчення виступала родина Федориків, яка складається з батька, мами і десяти дітей у віці від 4-их до 16-ти років. Приїхали вони на Союзівку з Вірджінії. Восьмеро дітей грали на скрипці, віолончелі і фортепіяні в супроводі мами. Їх бездоганне виконання полонило присутніх, які довго рясними оплесками не хотіли відпустити їх зі сцени.

Мусимо з приємністю згадати і відзначити конферансьє програми Романа Лупаня, який вправно, фахово і дотепно веде всі програми на Союзівці.

В четвер на Союзівці традиційний гуцульський вечір. Ці вечори вже давно були започатковані довголітнім директором Союзівки Володимиром Квасом.

Під відкритим небом на чудовій поляні біля „Ворохти" розставлені столи, накриті зеленими скатертями, а працівники подають вечерю, смачну—пресмачну. Тут і галушки, і кукурудза і особливо смачне м'ясо. Всі веселі, щасливі.

Тужливо і настроєво грає музика, а грає „гуцул" Володимир Круль, який під час літа керує оркестрою Союзівки.

Гостей вітають хлібом-сіллю Володимир Гайдар і молоденька гуцулочка. Потім конферансьє Р. Лупань представляє „Соловейків" зі Союзівки. Виходять молоденькі гуцулочки, які перед тим важко працювали цілий день, і розважають присутніх своїм чудовим співом. Мабуть, воно і не дивно, бо навчив „Соловейків" довголітній керівник співучого ансамблю „Намисто", всім нам знаний Петро Круль з Вашінґтону. Його дві доні співають в цьому хорі, а син має оркестру. Присутні з захопленням вітають і проводжають „Соловейків".

В п'ятницю закінчення школи і попис балету всім відомої маестро Роми Прийми-Богачевської. Коментарі зайві, бо всі ми знаємо вагу, красу, художню силу цієї школи.

Субота. Заля переповнена гостями. З нетерпінням всі чекають, а що ж сьогодні? А сьогодні надзвичайний вечір. Виступ славної піяністки Юліяни Осінчук, яка чарує всіх своєю красою виконання, технікою і силою.

Танцювальна група „Сизокрилі", яка вже виступала на багатьох сценах і звичайно, це колишні учні Роми Прийми-Богачевської, полонили присутніх. Кожен танок бездоганно виконаний, строї прекрасні. Але танок „Циганка", зіркою якою була „Міс Союзівка" Аня Богачевська, в супроводі чотирьох партнерів, був виконаний з таким артистичним вогнем і красою, що заля просто завмерла від захоплення. Просто краса!

І тут знову хочеться повторити: Нема-то як на Союзівці.

Л. Б.

Новий...

(Закінчення зі стор. 2)

бом оминув більших німецьких арештів.

Ґестапо арештувало дружину Лебедя — Гнатківську разом з малолітньою дочкою і двох братів Бандерів, Василя і Олександра і запроторили їх до Саксенгавзену. Обидвох братів Бандерів замучили німецькі кати. Автор обговорює організацію: Поліської Січі, УПА, Дивізії Галичина і її битву під Бродами, створення УН Армії, під командою ген. Павла Шандрука, УГВР і АББН. Він приписує УП Армії винищення понад 500,000 польського населення в „Малопольсце Всходнєй", тобто на теренах Західньої України. Про большевицьке нищення українців і поляків в роках першої окупації большевиками в 1939-41 роках, і масову масакру в'язнів перед їх відступом, та ліквідацію 10,000 польських старшин в Катині, у цій „науковій" публікації немає найменшої згадки.

Після Другої світової війни, Бандера замешкав у Мюнхені, а Лебедь у Римі. Непорозуміння між обома колишніми співробітниками, довело до нового двоподілу цієї фракції ОУН.

Прус згадує, що з рук Сташинського, отруйним пострілом, згинув у Мюнхені Степан Бандера, не даючи пояснень, що це був вишколений агент Москви. Автор тільки пояснює, що Сташинський признався до свого вбивства.

Автор пасквілю жаліє, що в З'єднаних Стейтах Америки розбудовано ОДВУ, а українська еміграція вшановує своїх героїв-борців („в його понятті — злочинців") і в багатьох двомовних виданнях під фірмою УВАН, НТШ і УВУ, висвітлюють у патріотичному тоні боротьбу: УПА, Дивізії Галичина і УНАрмії, а ген. Чупринці навіть поставили в Баффало пам'ятник. Прус каже, що на тих працях виховуються нові кадри тутешньої української молоді.

У цій книжці — ряд друкарських помилок, а найбільше у транслітерації українських прізвищ. Прус називає націоналістами: Івана Кедрина, добре відомого передового члена УНДО, і в кількох місцях автор відкликається на праці нашого сеньйора журналістів — „Гомо Політікус" і „Життя-події і люди", і до тих самих націоналістів зараховує і Бориса Левицького, відомого українського соціяліста.

Вкінці неправдою є, що Володимир Душник був арештований в Бельгії. Його арештувала польська поліція у Бережанах за це, що знайшли в його кишені „Сурму". За це викинули його з тамошньої гімназії. Так в ті часи до вересня 1939 року, виглядала „демократична" Польща.

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
UFU Foundation, Inc
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

Українське Патріярхальне Товариство в Лос Анджелес
з жалем повідомляє Членів Т-ва і Громадянство,
що 13-го травня 1986 р. відійшов у Вічність
голова Відділу У. П. Т-ва в Лос Анджелес

бл. п.

ЕВГЕН ЛЮДКЕВИЧ

ПОХОРОНИ відбулися в суботу, 17-го травня 1986 р. в Лос Анджелес.

Горем опечаленій Родині Покійного складає найщиріші співчуття

УПРАВА

Гарвард — стимул до науки, яка стає життям

„How many roads a man must walk, before they call him a man?" На скільки питань має відповісти молода людина, народжена на землях широкого вільного світу, щоб збагнути, що її коріння засаджені деінде? Скільки доріг мусить та молода людина пройти, щоб збагнути, що ті кіріння вона мусить пізнати, полюбити, шанувати і на них будувати власне життя, якщо вона дійсно в бутті хоче знайти щастя?

Технічні інформації — про адміністраторів, директорів, про статистики, програми викладів, конференції, кіна, події Українськогї Гарвардської Літньої Школи — описані в статті „В Гарвардській Літній Школі навчається 56 студентів" („Свобода", 10-го липня 1986).

Позичаючи думки Баба Діайлана, ставлю глибші питання на початку моєї статті, щоб вказати на головну причину, чому більшість студентів приїхали на цьогорічну Українську Гарвардську Літню Школу.

Мав я нагоду говорити з більшістю студентів і так як для мене, так і для них — Гарвардський Університет є ще одною дорогою, якою вони прямують до сучасного і минулого, не завжди знаного, свого народу. Всіх нас таких з'їхалося 56 студентів, що пожертвували повні вісім тижнів вакацій із-за „великого бажання вчитися мови" для „пізнання своєї спадщини", „різних культурних аспектів України", літератури, історії, кінематографії і т. д.

Для цього Гавард стоїть в дуже доброму положенні. „Тут багато спеціялізованих людей, які можуть про це мене навчити, як ніде інде. Багато молодих українців, загально мого віку, і це все мені приносить родинне почуття і дійсне відчуття, що це значить бути українцем" — сказав Марко Довней з Мілвокі, Вісконсон. Він далі продовжує про свою підготовку і про дійсність, яку він застав: „Я вже від давнього часу хотів прибути сюди і я себе психологічно до того приготовляю. Це було моє рішення, я сам за це заплатив. Коли прибув сюди, моє знання мови було мінімальне, тепер можу відчути цю мову — через граматику, розмови, вправи можу вживати те, що навчився".

Василь Шкред з Виппані, Н. Дж., сказав: „Тут тяжко, багато роботи, але не є це неможливим. Я дуже багато навчився за той час, що вже тут. Це теж зміцнило бажання ще більше поглиблювати моє знання".

Не марна слава Гарварду. Дійсно ніхто не вийшов звідси, не зіпрівши порядно над книжкою. „Тут ти зустрічаєш людей, які дійсно знають, про що вони говорять, які є професорами, письменниками, політиками; маєш нагоду їх слухати, бачиш кіна — тут все сконцентроване, мені тільки треба їсти, спати і думати по-українському і це роблю і я задоволений" (Марко).

Український Інститут в комплексі Гарвардського Університету є ще одним фактором, який приносить багато користи студентам. Тільки подумати про п'ятимільйоновий комплекс гарвардської бібліотеки, про Острозьку Біблію, яка в ній знаходиться і заховується як дорогоцінний скарб. Подивитися на тисячі студентів, які так як ми приїхали вглиблюватись в морську глибину книг. Сісти собі на травнику гарвардського ярду, подивляти ту святиню науки, чи може з ким порозмовляти, сконфронтуватись думками, запізнатися. Лінґвістична лябораторія теж не одному придалася.

А що сказати про соціяльне життя довкруги університету, про різні можливості тіловиховання, вправляння спортів, про гарний і спокійний Кеймбридж і про Гарвард Сквер, а звідси пряма лінія підземки до Бостону. Василь каже: Фантастичне є це, що можеш жити з іншими українськими студентами на тому самому поверсі. Я пізнав людей зі всіх сторін. Гарне, миле життя. Я тепер розумію більше". А Марко додає: „Я думаю, що це надзвичайний досвід. Я ще ніколи не був в такій ситуації, я ніколи не жив у гуртожитку. Є й погані сторінки, бо декотрі не вміють спільно жити, однак, добрі справи набагато перевищають погані".

Данило Даревич з Торонто розповів: „Ми, наприклад, мали розмову на тему, чи повинні бути мішані подружжя, бо є одна дівчина, що має англійського хлопця. І ми рішили, що якщо вдасться зукраїнізувати цього хлопця — це „файно". Але ми теж рішили, що це дуже тяжко, треба сильно працювати і це майже неможливо"...

Різні студенти, різні ідеї, різні рівні — від тих, що закінчили рік коледжу до докторантів, від тих, що не знали „ані бе, ані ме" по-українському промовити, до тих, що першорядно володіють рідною мовою — одним і другим Українська Гавардська Літня Школа приносить щось нового, щось корисного, стимулює до дальшого навчання. Кожний знайде, що потребує в різних курсах — хто полюбить мову, хто літературу, хто історію. Товариське співжиття з професорами до цього сприяє, вони вимагають багато, заохочують студентів, щоб і вони від них вимагали, що й студенти роблять. „Контакти з учителями і професорами є дуже близькі і на товариському рівні — завжди можеш до них звернутись" (Василь). „Студенти серйозно вчаться, професори дуже тиснуть" (Данило). „Це стимул до науки, яка стає життям" (Марко).

От так переглянувши деякі інакші аспекти цьогорічної Української Гарвардської Літньої Школи, немає нам іншої можливої кінцевої формулі, як заохотити тих українських і неукраїнських студентів, які хочуть глибше пізнати українську культурну спадщину, інтересуватися і приїжджати до Гарварду. Це найкраще я зроблю, передаючи слова Василя і Данила: „Я дефінітивно приїду наступного року, інші це саме говорять" (Василь). „Я абсолютно заохочую всіх сюди приїжджати" (Данило).

Михайло Димид

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими,
що в суботу, 26-го липня 1986 р. у Лос Анджелесі, Каліф.,
відійшов у Вічність на 98-му році життя

бл. п.

Д-р СТЕПАН КІЗИМА

заслужений Патріот ще з студентських своїх літ в поборюванні закоріненого тоді в Галичині, москофільства, активний член українського руханкового Товариства „Сокіл-Батько", співосновник першої на землях Західної України спортової дружини під назвою „Україна" 1906/7 рр., учасник Визвольних Змагань Української Галицької Армії за Вільну, Незалежну і Соборну Українську Державу, бувший суддя і громадський діяч в місті Стрий, Зах. Україна.

Дуже люблений і до самовідречення для своєї родини трудящий Батько, Дідо і Прадід.

Моліться за Його праведну душу. Нехай Покійний з Богом спочиває і нехай буде Йому Вічная Пам'ять.

Дочці Покійного Оксані, її мужеві Орестові Зозуля і цілій Родині наше глибоке, щиросердечне співчуття.

Замість квітів на могилу Покійного складаємо даток
для Наукового Товариства ім. Шевченка $50.00
і на Український Вільний Університет $50.00

Найближчий друг Покійного
СТЕФАН ЦИМБАЛА
і дочка ЕВГЕНІЯ

ЗМІНА АДРЕСИ

До Адміністрації „Свободи"

30 Montgomery Street ▪ Jersey City, N.J. 07302

Прошу змінити мою адресу:

„Свободи" ☐ „Українського Тижневика" ☐

„Веселки" ☐

Моя СТАРА АДРЕСА була:

Число Відділу (якщо член УНС) ....

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

Моя НОВА АДРЕСА така:

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

На зміну адреси проситься

ОБОВ'ЯЗКОВО ДОПУЧИТИ $1.00.

Увага! **У ВИДАВНИЦТВІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ СВОБОДА** Увага!

появилася вже друком монументальна збірка літературних оцінок

Д-ра Луки Луцева

ЛІТЕРАТУРА і ЖИТТЯ

Книжка у твердій темній полотняній обгортці з золотими літерами більшого формату, має 480 сторінок і охоплює повне півстоліття (1925–1975 рр.)

Література і життя, це дійсно монументальний твір, а в ньому бібліографія, оригінальні статті і рецензії про:

ТАРАСА ШЕВЧЕНКА, ІВАНА ФРАНКА, ОЛЬГУ КОБИЛЯНСЬКУ, БОГДАНА ЛЕПКОГО, ВАСИЛЯ СТЕФАНИКА, ВОЛОДИМИРА ВИННИЧЕНКА, ВАСИЛЯ ПАЧОВСЬКОГО, МАРКІЯНА ШАШКЕВИЧА, ТИМОТЕЯ БОРДУЛЯКА, ОЛЕКСАНДРА КОРНІЙЧУКА, ОЛЕСЯ ГОНЧАРА і ВОЛОДИМИРА СОСЮРУ.

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку.

Належність платна лише в амер. долярах $20.00

Замовляти: + порто $1.00

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

ДОРОГІ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ! ЯКЩО ВАШЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КІНЧАЄТЬСЯ ЗАВТРА, ТО ЗАБЕЗПЕЧТЕСЯ НАНОВО ЩЕ СЬОГОДНІ. НЕ ЗАЛИШАЙТЕСЯ НІ ОДНОГО ДНЯ БЕЗ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, БО НЕЩАСТЯ ПРИХОДИТЬ НЕОЧІКУВАНО. ПАМ'ЯТАЙТЕ, ЩО НАЙДЕШЕВШЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЛЯ ВАС МАЄ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ.

Комітет Обороні Української Спадщини

та

Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. **Поширювання правди про Україну**
2. **Поборювання очорнювання та зневажлювання українців**
3. **Оборони громадянських прав українців**

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на:

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненим вирізком цього заклику.

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу.

Сума пожертви $..........

....

ім'я та прізвище

....

число дому, вулиця

....

місцевість стейт поштовий код

Юрій Пундик

Збірка вибраних статтей

„У ПОЛУМ'Ї ДРУЖНЬОГО СЛОВА"

Появилася збірка матеріялів зібраних Дружиною Покійного **МАРІЄЮ ПУНДИК**, впорядкована **АНАТОЛЕМ ДОМАРАЦЬКИМ**, у Видавництві „Українського Слова" в Парижі, заходами **Світової Координаційної Ради ІСНО.**

Збірка покаже читачеві, наскільки міркування Юрія Пундика не втрачають своєї ваги і в сучасну пору, не зважаючи на відносно віддалений час між їх написанням і появою, та є постійно актуальні:

— в потребі безперебійного усучаснювання української політичної думки;
— на тему речевої аналізи нашого ближчого чи дальшого минулого;
— у допомозі тим, які борються в Україні;
— відносно взаємновідносин між трьома вітками українського націоналізму і пекучої потреби дати їм достойні рамки;
— у розгляді ідейних заложень української людини;
— на тему молоді, її суспільного ставання та обов'язків у своєму довкіллі і в українській громаді;
— у насвітлюванні подей і явищ.

448 стор. друку. — Ціна 20.00 дол.

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку.

Замовляти: SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

ПРЕЗИДЕНТ УГАНДИ Йовері Мусевені, відвідуючи Лівію, хвалив лідерство тамошнього диктатора полковника Муаммара Каддафі і дякував тій країні за допомогу його партизанським відділам здобути перемогу над урядовими арміями після п'ятирічної громадянської війни. Таким способом стало відомо, — кажуть політичні спостерігачі, — що Лівія і в Уганді вмішувалась до внутрішніх справ тамошньої країни і своєю фінансовою допомогою й допомогою зброєю може навіть перерішила висліди боротьби в користь партизанів.

ПРИГАДКА

Книжка це найкращий дарунок на різні нагоди - свята, уродини, ім'янини, ювілеї тощо.

Книгарня „СВОБОДИ" пригадує читачам, що має ще на складі невелику кількість книжок на мистецькі теми.

НЕ ГАЙТЕСЯ ІЗ ЗАМОВЛЕННЯМ!

Надія Сомко: СКУЛЬПТУРА І МАЛЯРСТВО. Монографія. Вид.: Асоціяція Діячів Української Культури. Вступ і підписи під ілюстраціями українською і англійською мовами. **Стор. 44 і 34 ілюстрації. Тверда обкладинка.**
Розмір: 8 3/4" X 11 1/4" **Ціна: 18.00 дол.**

Микола Неділко: МОНОГРАФІЯ: 60 кольорових репродукцій; біографічні дані, показник прізвищ, тексти й ін. українською мовою; резюме мовою англійською. Вид.: УВАН у США. **Стор. 183. Тверда обкладинка.**
Розмір: 8 1/2" X 9 1/2" **Ціна 25.00 дол.**

Григорій Крук: СКУЛЬПТУРА. Вид.: Український Вільний Університет; Вступне слово — фон Жан Кассу; уведення — фон Іза Бавер. Тексти, листи, ілюстрації й ін. виключно німецькою і англійською мовами. **Стор. 160. Тверда обкладинка.**
Розмір: 8" X 12" **Ціна: 28.50 дол.**

Надія Сомко — Сергій Макаренко: МАЛЮНКИ-ПОРТРЕТИ. Тексти і підписи під ілюстраціями у двох (укр. і англ.) мовах. **Тверда обкладинка.**
Розмір: 9" X 12 1/4" **Ціна: 16.00 дол.**

Фундація Українського Канадського Мистецтва в Торонто, Канада видала 1982 р. Каталог із Світової Виставки Українських Мистців. Тексти і біографічні дані окремих мистців подані укр. і англ. мовами; підписи під ілюстраціями і знімками — мовою англійською. **Стор. 110. Тверда і м'яка обкладинки.**
Розмір: 8 1/2" X 11 1/4" **Ціна: м.25.00 дол. тв. 30.00 дол.**

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку.

Замовляти:

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ

влаштовує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ

ТЕНІСОВІ та ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

в днях 29, 30, 31-го серпня та 1-го вересня 1986 року

(Labor Day Weekend)

на кортах СОЮЗІВКИ

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

ЗА ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШОСТІ

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ на рік 1986

І ЗА ЧАШІ

УНСоюзу, Союзівки, Свободи, (в тому пропам'ятна чаша інж. Б. Рака), Українського Тижневика і п-ні Марії Душник

та грошові нагороди

в поодинокій грі:

ЖІНОК І ЖІНОК (35 р. і вище), ЧОЛОВІКІВ, МОЛ., СЕНЬЙОРІВ (35-44), СЕНЬЙОРІВ (45 і 55 р.), ЮНАЧОК, ЮНАКІВ (18, 16, 14, 12 і нижче р.)

Зголошення до змагань враз із вписовим по $15.00 приймає

MR. ROMAN RAKOCZY, Sr.
158 Manor Avenue, Cohoes, N.Y. 12047

до 22-го серпня 1986 р. Зголошення одержані після 22-го серпня не будуть взяті до уваги турніровою комісією.

ТУРНІРОВА КОМІСІЯ:

Р. Ракочий, ст., З. Снилик, Ю. Савчак, д-р З. Матківський, О. Кизик, О. Попович.

ПОРЯДОК ЗМАГАНЬ:

П'ятниця, 29-го серпня — год. 1:00 по пол. на Союзівці елімінаційна рунда чоловіків. Змагуни, які мусять змагатися в цій рунді одержать окремі повідомлення від проводу турніру до суботи, 22-го серпня.

Субота, 30-го серпня — год. 8:30 рано на Союзівці

1-ша рунда юначок (всі групи), сеньйори (35 р. і 45 р.) та жінок. Год. 8:30 рано в Ню Полц: 1-ша рунда чоловіків. Год. 10:30 на Союзівці: 1-ша рунда юнаків (всі групи) год. 10:30 в Ню Полц: турнір переможених. Год. 3:30 по пол. на Союзівці: 1-ша рунда сеньйорів (55 р.).

Час та місце дальших змагань назначить провідник змагань Р. Ракочий, ст.

Змагуни групи чоловіків, вильосовані до елімінаційної рунди на п'ятницю, які не зможуть приїхати в цей день, як рівнож ті, що відпадуть в елімінаційних, можуть змагатись в в групі переможених.

З уваги на короткий час турніру та велике число учасників, змагуни можуть голоситись тільки до одної конкуренції, яку зазначать точно на реєстраційнім листку.

на басейні СОЮЗІВКИ

Субота, 30-го серпня 1986 року о год. 11-ій вранці

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

за ПЕРШОСТІ УСЦАК-у та за ТРОФЕЇ і НАГОРОДИ УНСоюзу

у слідуючих конкуренціях для хлопців і дівчат:

8-10 — 11-12 років

25 м. — довільним
50м. — довільним
25 м. — горілиць
25 м. — грудним
25 м. — метеликом
4 x 25 м. гінці — довільним

13-14 років

50 м. — довільним
100 м. — довільним
50 м. — горілиць
50 м. — грудним
50 м. — метеликом
100 м. — змінним
4 x 50 м. гінці — довільним

15 років і вище

50 м. — довільним
100 м. — довільним
50 м. — горілиць
50 м — грудним
50 м — метеликом
100 м. — змінним
4 x 50 м. гінці — змінним

Змагуни (-ки) можуть брати участь у 3-ох індивідуальних конкуренціях і один раз в гінцях.

Зголошення до змагань приймається в суботу, 30 серпня, від години 9:30 ранку над басейном. Вписове $2.00 від особи.

Провід змагань: РОМАН СЛИЖ, ОЛЕСЬ НАПОРА, ЮРІЙ ГРАБ, ХРИСТИНА КУШНІР, ІРЕНА СЛИЖ, МАРКО КРИШТАЛЬСЬКИЙ, БОГДАН І ІВАННА ЯЦІВ, МАРІЯ БОКАЛО.

У змаганнях можуть брати участь змагуни (-ки), яких Т-ва є членами УСЦАК.

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЛИСТОК — ДЛЯ ТЕНІСУ ТІЛЬКИ

ПРОСИМО ВИТЯТИ та ВИСЛАТИ РАЗОМ З ОПЛАТОЮ $15.00

(Зголошення без вписового не приймається)

1. Ім'я і прізвище ....
2. Адреса (по-англійськи) ....
3. Телефон ....
4. Дата народження ....
5. Конкуренція та група в якій змагун-хоче брати участь ....
6. Клюбова приналежність ....

Чеки виставляти на: KLK, American Ukrainian Sports Club

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ

у щоденнику „Свобода" та у "Ukrainian Weekly"

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 інч через одну шпальту —
за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки .... **$ 6.00**

1 інч через одну шпальту —
за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.) **$10.00**

Оголошення на 8 шпальт, без огляду на їх зміст по $10.00
за кожний інч (1 інч x 8 шпальт)

Якщо до оголошення включається знімку — коштуватиме додатково:

Фоторепродукція на одну шпальту — $ 8.00
Фоторепродукція на дві шпальти — $10.00
Фоторепродукція на три шпальти — $12.00

Оголошення на чергове число мусить вплинути до Адміністрації 2 дні перед появою числа.

•

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В АНГЛОМОВНОМУ ТИЖНЕВИКУ UKRAINIAN WEEKLY **(НЕДІЛЬНЕ ВИДАННЯ)**

1 інч через одну шпальту —
за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки — **$ 6.00**

1 інч через одну шпальту —
за праватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів, і т. д.) — **$10.00**

Оголошення на чергове, недільне видання, мусить вплинути до Адміністрації до ПОНЕДІЛКА.

Телефонічно оголошень НЕ ПРИЙМАЄТЬСЯ, тільки у наглих випадках.

Посвідки заплачених рахунків за оголошення висилаємо тільки на спеціяльне прохання.

Now available

THE GREAT FAMINE IN UKRAINE: THE UNKNOWN HOLOCAUST

THE GREAT FAMINE IN UKRAINE: the unknown holocaust

Compiled and edited by the editors of The Ukrainian Weekly

Published by the Ukrainian National Association

Featuring:

- DR. OMELJAN PRITSAK: Foreword
- DR. JAMES E. MACE: The man-made famine of 1932-33: what happened and why
- DR. MYRON B. KUROPAS: America's "Red Decade" and the Great Famine cover-up
- MARCO CARYNNYK: Malcolm Muggeridge on Stalin's famine: "deliberate" and "diabolical" starvation
- EYEWITNESS RECOLLECTIONS
- DISSIDENTS ON THE FAMINE

Available only from **SVOBODA PRESS, 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302**

Price:

1-9 copies .... $3.00 per copy, plus $1.00 postage and handling per order
10-19 copies .... $2.50 per copy, plus $2.00 postage and handling per order
20 or more copies .... $2.50 per copy, plus $3.00 postage and handling per order

ALL ORDERS MUST BE PREPAID. MAKE CHECKS PAYABLE TO SVOBODA PRESS.

Вступайте в члени УНС

ARKA Company Department Store
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009

ВЕЛИКИЙ ВИБІР вовняних — різних ХУСТОК та матеріялів. ДЕШЕВІ ЦІНИ!

• SERVICE •

The Ukrainian Restaurant & Caterers

132 2nd Ave. (8 St.)
N.Y., N.Y. 10003

212-533-6765

— PRIVATE PARTIES —
Christenings · Graduations
Showers · Weddings
Anniversaries
Meetings and Wakes

• НА ПРОДАЖ •

ХАТА на ПРОДАЖ

у Ст. Петербурзі, Фл. 2 спальні, вітальня, їдальня, Fl. room; центр. огрів. і охолод. Чиста приємна околиця, 2 бл. від. укр. церкви. $52,000.

Низькі такси. Tel.: **(813) 868-5478** або **(914) 528-8984**

• FUNERAL DIRECTORS •

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222